

NARODNI LIST

Izda se vsak četrtek; ako je ta dan praznik, pa dan poprej. — Vse pošiljave (dopisi, reklamacije, vprašanja itd.) je pošiljati na naslov: „Narodni List“ v Celju. — Reklamacije so poštne proste. — Uredništvo: Schillerjeva cesta šte. 8.

„Narodni List“ stane za celo leto 4 K, za pol leta 2 K, za četrt leta 1 K. Za Ameriko in druge dežele na leto 5 K 60 vin. Naročnina se plačuje vnaprej. — Posamezna številka stane 10 vin.

Oglasi se računajo po 12 vinarjev ena petič vrsta. — Pri večkratnih objavah znaten popust po dogovoru. Pristojbina za oglase je plačevati po pošti na naslov: „Narodni List“ v Celju.

Izid volitev v celjski okoliški občinski zastop:

V III. razredu:

Slovenski kandidatje 507 glasov,
nemškutarji 143 „

V II. razredu:

Slovenski kandidatje 52 glasov,
nemškutarji 37 „

V I. razredu:

Slovenski kandidatje 13 glasov,
nemškutarji 12 „

Sijajna zmaga v celjski okolici.

23. t. m. se je končal večmesečen trdovraten boj za Celjsko okolico s sijajno zmago združenih Slovencev. Ta novica ne bode vzbudila samo živega veselja v srcih celjskih in okoliških Slovencev, našla bo gotovo tudi radosten odmev po celem Spodnjem Štajerju. Kajti Celjska okolica je ena največjih in po svojem položaju najvažnejših okoliških občin na slovenskem Štajerskem; ona tvori železen obroč okrog nemškega mesta Celje, ona je naša trdna opora za zadnji in odločilni boj proti srcu spodnještajerskega nemštva, katero leži v Celju. Sicer so poskušali Nemci zadnja desetletja večkrat naskočiti Celjsko okolico; ali tako hudo še menda ta naskok ni bil kakor baš tokrat. Pospeševalo ga je več za Nemce ugodnih okolščin: v občini se je nabralo precej tistih nezadovoljnih, ki so zaradi malih, dozdavnih krivic šli tako daleč, da so pozabili na svoje slovenske ime in domovino ter volili s celjskimi odpadniki, kateri so jih šuntali in zapeljevali na vse možne načine. Dalje so si Nemci zadnja leta vsled slovenske nepaznosti povečali nekoliko svojo posest v okolici; zlasti se je okrepila s pomočjo slovenskih delovnih sil in slovanskega denarja nemška industrija, katera je znala svojo davčno moč primerno uveljaviti pri občinskih volitvah. No in končno so se Nemci v veliki meri zanašali na razdor v slovenskem taboru, na obče znano nasprotstvo med obema slovenskima političnima strujama in posameznimi, izven strank stoječimi konservativnimi politiki.

In vrgli so se z veliko silo na okolico. Cele zadnje mesece in tedne je teknel po mestnih in

okoliških gostilnah »Freibier« na Südmarkine stroške; Nemci so trosili novice o poverjenju občinskih denarjev, o zapravljanju občinskega premoženja in slepili z njimi lahkoverne in nepoučene ljudi. Grozili so posameznikom z gospodarskimi škodami. Zlasti moramo v tem oziru pibiti postopanje Westenov. Slišali smo že, da je v terek odpustil zaradi volitev zavednega slovenskega delavca; zadnje dni je hodil s svojim glasovitim ravnateljem in različnimi celjskimi nemškutarji v Gaberju in Sp. Hudinji okrog različnih žensk za pooblastili in pritiskal je na razne od njega odvisne volilce. Mi mu bomo seveda vrnilo milo z dragim in bomo primerno pospeševali njegov izvoz na Balkan. Celjski Nemci so nadalje glasove plačevali z visokimi svotami; inenunjeno se ljudje, ki so dobili po 800 do tisoč kron za svoj glas ... Seveda so taki Judeži zgubili za vselej dobro ime in spoštovanje med svojimi sosedi.

Pokazali pa so že volilni sestanki v okolici, da nemškutarjem vsa ta sredstva ne bodo pomagala veliko. Narodna zavest je v naši okolici silno vzrasla. Pred leti je še bilo treba ljudi malodane splošno z umetnimi sredstvi spravljati na volišče, tokrat jih je prišlo sto in sto z resnično zavestjo in prepričanjem, da izpolnjujejo z oddajo svojega glasu sveto narodno dolžnost. Strankarstvo torej ni rodilo tistih slabih posledic, kakor so tožili nekateri v slovenskem taboru in kakor so upali Nemci. Narodna stranka je storila v tem volilnem boju popolnoma svojo dolžnost; na neštevilnih shodih je bilo videti njene vodje kot govornike navduševati okoličane, da branijo svojo lepo slovensko občino do zadnjega. G. dr. Hrašovec je kot predsednik priprav. odbora za volitve storil in opravil velikansko delo, odlikovali so se pri podrobnem delu slov. akademiki in obrtniki — in vsi naštetih so se trudili v lepi slogi s celjskim duhovništvom v agitaciji in na volilna dneva, da je bila slov. zmaga tem lepša. V ponedeljek in terek smo videli za to vse našete sloje in njihove zastopnike, da so po volilnih izidih na Ostrožnem skupno navdušeno zapeli našo narodno himno.

Številke so našemu občinstvu že znane. V tretjem razredu je bilo 507 slov. in 143 nemškutarskih glasov; v drugem razredu je bilo to razmerje 52:37, v prvem 13:12. Nemci bodo seveda sedaj pisali o svoji znatni manjšini in se hvalili z doseženimi številkami. Treba je zatorej pretehtati vrednost teh »nemških« glasov. Med 143 glasovi v tretjem razredu je najmanj polovica poblastil, za katere se je opeharilo in pregovorilo mnoge ženske; ostalo so od posameznih Nemcev gospodarsko odvisni ljudje in pa nekaj mestnih Nemcev, ki imajo svoja posestva v okolici. Nemških glasov je med temi 143 zelo, zelo malo. Isto tako je tudi v drugem razredu. Tudi tam je pravih nemških glasov malo; večinoma so tu

nemškutarji, kupljeni za pijačo, denar ali kake gospodarske ugodnosti. V prvem razredu pa je Westen na umeten način ustvaril kar 4 nemške glasove ... V tem oziru bodo morali Slovenci v bodoče paziti v tem in v 2. razredu; nič ne bi škodoval kak tozadeven stalni odbor ali vsaj bi se naj določili gotovi obč. odborniki, ki bi natančno pazili na gibanje slovenske in nemške posesti in davčne moči v okolici. V ostalem pa svetujemo novemu odboru popolnoma odkrito, naj se ravna napram Nemcem v okolici tako, kakor dela celjski magistrat s Slovenci. Kake mehke ali pretirane pravičnosti tu tako dolgo ni treba, dokler ne bode v mestu drugače. Okolica se mora neprestano zavedati, da je v boju proti mestu in da ima to mesto gospodarski popolnoma na vrvi. Tisto kamenje, katero je 23. t. m. letelo po celjskem mestu za Slovenci, mora ostati na ta dan izvoljenim občinskim odbornikom v okolici v živem spominu ...

Vemo, da je bil mnogi, ki je v tem volilnem boju agitiral proti Slovincem, dasi je sam slovenske krvi, zapeljan. Temu velja naše oduševanje in priznana. Saj bode sčasoma sam uvidel, kako je bil zaslepljen in bode s tem večjo vneto delal poslej v slovenskem taboru. A našim zavednim narodnim volilcem kličemo odkritosrčno in prisrčno: Čast in slava vam, vrli možje!

Občinske volitve v celjski okolici.

Udeležba v III. razredu je bila ogromna. Od blizu 1000 volilcev se jih je udeležilo 650. Take udeležbe v tej občini ne pomnijo. Slovenski volilci so šli z navdušenjem na volišče. Iz posameznih vasi so se pripeljali kar skupno na velikih, s slov. zastavami okrašenih vozovih. Bral si z njih obrazov nar. zavednost in ponos. Čast vsem!

V III. razredu so dobili slovenski kandidati gg. Ivan Radej, Breg, 507 glasov, Ivan Glinšek, Gornja Hudinja 506; dr. Anton Božič, Celje, Jernej Četko, Pristova, Ferdinand Goligranc, Gaberje, Fran Trupej, Babno, 505, Viktor Konečnik, Gaberje, 504, And. Bobnič, Košnica, 503, Jure Dimec, Medlog 502, Jure Knez, Ostrožno, 498 glasov. Nemški kandidati so dobili komaj 128 do 143 glasov. Torej ogromna večina! Živeli slovenski volilci tretjega razreda!

LISTEK.

O železnica.

Spisal železnični uradnik.

(Dalje.)

II.

Ni torej težko uvideti, kako težavno je bilo si dovoljenje za zgradbo železnice izposlovati, osobito ker je še poleg vseh ovir čisto tudi zavladal nazor, da je vse le goljufija, ki si nikakor ne more zagotoviti trajnih uspehov. Cesar Ferdinand je n. pr. leta 1836. podelil današnji severni železnici dovoljenje za zgradbo s prepričanjem in izrecno pripombo, da se vzdržati tako podjetje itak ne more. Pruska ministar sta leto potem v posebnem razglasu opozorila narod, naj bode oprezen pri vstopu v železniška podjetja. Pod takimi okolščinami je seveda umljivo, zakaj je med osnutkom in izvršetkom take železnice poteklo v tisti dobi najmanj deset let. Vkljub temu se podjetja vendar niso dala ugnati. Sprva so bogataši kakor Rotschild, Sina I. dr. s svojim lastnim denarjem gradili železnice. Kmalu so se pokazale za velika podjetja moči posameznika preslabe in treba je bilo misliti na dobavo denarja drugim potom. Vršilo se je to na prav pregleden in sicer dvojen način. Po prvem načinu razdelil se je ves za zgradbo potreben kapital na manjše zneske ter so za te zneske napravili posebne deležne listke, ki so se imenovali akcije ali delnice. Vsak imejtelj delnice je postal po

vplačilu na listu označene svote ud družbe, se obvezal predpisom družbe pokoren biti, toda v neposredni zvezi s podjetjem zavoljo tega ni bil. Deležen je bil samo skupnega po odšteti vseh stroškov ostalega čistega dobička ali pa tudi skupne zgube in v poslednjem slučaju samo do višine vložene glavniice. Delnice so se izdajale šele potem, ko je bila vsa potrebna glavniica že zagotovljena. V jamstvo tega je bilo potrebno najprvo dovolj podpisov, s čemer so se navadno denarni zavodi bavili. Da bi zamogli tudi manj petični ljudje k tem podjetjem prispevati ter dobička v sorazmerju njih uplačilu deležni postati, dovolilo se je celo te vrednostne papirje nabaviti v obrokih. Za posamezne obroke izdajali so se začasni izkazi, delnica se je pa izročila lastniku še le potem, ko je že zadnji obrok vplačal. Kakor delnice, nosili so tudi začasni izkazi ime lastnika.

Ker ni nobena reč večna, tudi te družbe niso bile za večno ustanovljene. Ponajveč je bilo že v naprej določeno število let njih obstanka. Iz tega je izvirala potreba, v tistem določenem času zopet rešiti vse akcije, to je glavniico lastnikom vrniti, kar se je imenovalo amortizovati. Vsako leto se je torej določeno število lastnikov delnic izžrebalo, kojim se je združništvo odpovedalo. Tirjale so se od njih delnice, ko se jim je povrnila na njih zaznamovana vsota. Število lastnikov je postalo vsako leto manjše in v zadnjem letu so bili zadnji udeleženci izplačani. — Kaj se je zgodilo s podjetjem odslej naprej, povedali bomo pozneje. Za zdaj smo hoteli samo pokazati, kako se je nabavil za zgradbo železnice potreben de-

nar in kako se je vračal (amortiziral). Dandanes se splošno računa, da se vsota za zgradbo kake železnice uporabljena (investirana) v sedmih do desetih letih podjetnikom povrne. Kmalu potem ali celo vspešno s prvimi načinom dobave denarja, razvil se je tudi drugi način. Ker se je namreč večina železnice sprva slabo obnesla, so imeli prizadeži od glavnice, ki so jih podjetjem prispevali, le majhen ali celo nikak dobiček (dividendo). Vsled tega bi bilo zahtevanje bogatcev za železniška podjetja zamrlo, pa obljubilo se jim je za njih denarne vloge plačevati nespremenljive obresti. Tako so nastale pijačene obligacije, po katerih je bilo upnikom že vnaprej zajamčeno, da prejmejo obresti določene višine. Pozneje, ko je dobava denarja za železnice vsled naraščajočih drugih kupčijskih in industrijskih podjetij postala še težavnejša, razvili so se še drugi načini dobave denarja. Izmed teh bodi omenjen samo ta, pri kojem je država podjetjem prispevala ter bila tudi v sorazmerju dobička deležna, oziroma postala po preteku določenih let in izplačilu sopoljetnikov lastnica železnice.

Avstrija ni bila v tem oziru zadnja, vendar pa je v nadaljnjem zavozila, ker je prepuščala železnice zasebnikom. Opravičevala se je, da ji nedostaja k takim podjetjem sredstev. V novejšem času seveda stremi za poddržavljenjem vseh železnic. V l. 1849, 1859 in 1866 pa je potrebovala Avstrija zavoljo vojn mnogo denarja. Prodajala je železnice za piškavo ceno ter se tudi precej hitro iznebila priznana najboljših železnic. Dandanes kupuje nazaj ravno iste

V ponedeljek zvečer se je vozilo po mestu več vozov s slovenskimi volilci. Imeli so na vozovih trobojnice in so peli slovenske pesmi z veselja nad lepo zmago v 3. razredu. Celjska policija je pa bila menda z ostalo mestno nemškutarijo vred tako pobita, da je pozabila intervenirati. Policaj Gračner se ni niti razburil, ko je sinoči nemškutarski pomočnik Dokler od pleskarskega mojstra Trafenigga viteški napadel domu se vračajočega šibkega slov. dijaka in ga tepel. Svetujemo g. Trafeniggu, da si ta tepež posebej napiše v spominsko knjigo.

V torek je bil hud in odločilen boj v 2. razredu. Končal se je z zmago slovenskih kandidatov, kateri so dobili po 52 glasov. Nemškutarji so ostali s 37 glasovi v manjšini. Ni jim pomagal ne golež, ne grožnje ne denar: zavedni Slovenci so prišli do zadnjega moža na volišče za svoje kandidate.

Že ob pol 11. uri se je vedelo, da je slov. zmaga v II. razredu sigurna. Takrat je bilo razmerje 52 slov. proti 36 nemškutarskim glasom. Še le proti 11. uri je pripeljal mladi Škoberne, sin znanega „mornbirta“ v Celju, kateri živi samo od Slovencev, mesarja Grenka in ta je oddal zadnji nemškutarski glas. Ob 11. je bila volitev zaključena in se je pričel skrutinij. Ko je po 12. uri naznanil predsednik volilne komisije gosp. dr. Božič zmago slov. kandidatov, so zadoneli živijo-klici in na dvorišču pred volilnim lokalom se je z nepopisnim navdušenjem zapelo „Hej Slovane“. Mnogim so tekale solze iz oči samega veselja, da je zmagala pravična slovenska stvar!

Izvoljeni so za odbornike v 2. razredu sledeči možje: Josip Jezernik, Polule; Franc Klinar, Ložnica, Franc Pušnik, Gaberje, Franc Šribar, Dobrova, Ivan Samec, Lokrovec, Anton Fazarine, Otrožno, Jernej Kumer, Pečovnik, Vinko Kukovec, Lava, dr. Ivan Benkovič, Celje, Miha Levstik, Miklavški hrib.

Zmagoslavje na Bregu in v Gaberju. Veselje vsled sijajne zmage slovenske se je pokazalo v torek zvečer z velikimi ovacijami na Bregu in Gaberju. Ob 8. uri je šel oddelek celjske »Narod. godbe« po Bregu in sviral narodne koračnice. Pridružilo se mu je kmalu nekaj sto ljudi, ki so klicali »Živijo!«, »Na zdar slovenska okolica!«, »Doli s Celjem« in dr. Spreved so pozdravljali iz vseh hiš. Ko so šli potem nekateri Slovenci in pa oddelek Narodne godbe skozi mesto, so žvižgali za njimi različni celjski pouličnjaki; na Bismarkovem trgu se je zbralo nekaj golobradih gimnazijcev in trgovskih pomočnikov, ki so začeli metati na Slovence kamenje. V pretep se niso upali spustiti. Razume se, da celjska policija ni ganila niti s prstom v obrambo Slovencev. Po Zavodni, še bolj pa po Gaberju se je vršil na to velik spreved z lampijoni in godbo; pozdravljanja in petja ni hotelo biti konca. Z občinske hiše v Gaberju in s Sokolskega doma so vihrale trobojnice. Videti je, da si bomo počasi v okolici Slovenci vzgojili svojo ulico in bode potem nehal nemški terorizem po celjskih ulicah!

Tolažba celjskih Nemcev. Naši ljubi nemški prijatelji v Celju vpijejo po graških listih o »krivtcah« in »nasilstvih«, ki so jih bojda zakrivali Slovenci pri okoliških volitvah napram njim in pa njihovim nemškutarskim bratcem v okolici. Nekoliko tolažbe in pa moralnega zadoščenja morajo imeti za grd poraz! Slovenci so v teh volitvah postopali strogo pra-

železnice za visoko ceno, kar je jasan dokaz klavernega gospodarstva, pod katerim vzdihuje avstrijski državljani.

Na tem mestu ne bode pozabljeno povedati, da so se pri nabavi denarja za železnice izvrševale čisto velike sleparije in še premeteni krivcev, čeprav so očitno goljufijskim potom obogateli, kaznovati niso mogli.

Višina potrebne glavnice je bila odvisna od prav različnih okoliščin. V prvi vrsti je bilo upoštevati kraj, kjer bode tekla železnica, to je premaganje naravnih ovir (vode, gore, močvirja). Ozirati se je bilo na draginjo posestev. Kajti tla, namenjena za tir železnice, mora kupiti podjetnik. Da ob takih prilikah poskoči cena posestev, je umevno. Če bi to ne bilo, tedaj bi sploh ne poznali tako imenovane prirastne rente. Upoštevati je bilo dolžino in obseg železnice. Prezreti niso smeli draginje stavbnega materiala in delavskih moči, kar se je čedalje bolj podraževalo vsled ustanavljanja raznih drugih podjetij. Navzlic temu je bilo zanimanje za železnice veliko. Našle so dosti vztrajnih podjetnikov, kar je pa potrebno spraviti v sklad z dejanskimi potrebami. Pravico to razsoditi, prisvajale so si države. V tem pogledu je bila Avstrija prva. Dne 18. rožnika l. 1838. so izšle postavbe za privatna podjetja, tičoč se železništva, pod okrajšanim imenom »Concessions-Directiven«. Njih vsebina obsega vse, kar se v tistem času tiče železnice, osobito pa dobavo denarja in zgradbo železnic. V § 1. si lasti država pravico železnice nadzorovati,

vilno in postavno; da niso imeli z renegati kakih obzir, se samo po sebi razume.

Oechs seveda skrbi v teh resnih časih za zabavo. Sinu celjskega konjederca je grozil včeraj, da si bo mesto Celje dobilo posebnega konjederca, ako voli oče s Slovenci. Ali ima Oechs znabiti že kake kompetente, katerim hoče spraviti to mastno mesto? Ali — kaj se ve — špekulira znabiti sam na njega? In saj jih je še več takih njegovih bratcev. Imena nam niti ni treba navedjati.

Tovarnar Westen se je že v torek zjutraj prav po nemškem maščeval nad slovenskim delavcem Ivanom Črepinškom iz Sp. Hudinje, kateri je včeraj volil po svojem srcu in prepričanju s Slovenci. Odpravil ga je iz tovarne in mu odpovedal službo. G. Črepinšek je tako zaveden, da je izjavil svojim bratom volilcem, da jih ne pozna več kot brate, ako ne volijo slovenskih mož! Čast vrlemu možu!

Jeden najbolj zagrizenih nemškutarskih agitatorjev je neki Ocvirk z Ostrožnega, kateri je včeraj trdil, da je „deutsch Bauer“. No — kazen ga je že zadela. Mož se je zgubil k Zagodetu in tam heilal s svojimi zapeljivimi in napitimi bratci nemškutarji. Žena njegova je pa zavedna Slovenka; prišla je po moža v gostilno in ga je prav občutno podučila, kako se mu je obnašati. Danes se tepenemu nemškutarju smeje celo Ostrožno.

Iz Zgrada pri Celju nam pišejo o nekem Juriju Hrastniku, ki je takoj, ko je zvedel za volitve, začel letati od hiše do hiše in nagovarjal kmete, naj volijo protestanta Ambroschitza in kračmanskega Westina kandidate. Na dan volitve ga je taka čast doletela, da se je peljal v zaprti kočiji volit. Najbrž je imel še od letanja otekle noge, se je pa skril v kočijo. Nazaj je pa menda Volmotovega osla jahal. G. Volmot pa se je tudi zmotil, ker je mislil, da je Nemec, pa je le en stari Kranjc.

OSEL JE NA PRODAJ? KATERI? KJE?

Oni v mestu Celju, ki so ga nameravale v služaju zmage v okolici celjske barabe v torek zvečer v zasmeh slovenskega prebivalstva zavitega v slovenske barve, z godbo in bakljado voditi po mestu. Spredej bi se bil nesel napis: »Der letzte windische Esel von Gaberje«. To vemo iz avtentičnega vira. In ti ljudje, ki so v torek zvečer in s kamenjem ometavali skozi mesto idoč Slovence in ki so nameravali na tako podel način sramotiti celjske Slovence, lažejo, da hočejo s slovenskim okoliškim ljudstvom živet v miru in sporazumljenju? Celjski »nemški« trgovci in obrtniki si naj zapomnijo: zaradi posledic, ki jih bodo trpeli oni vsled lumparij raznih Ambroschitzev, Bechinetov in drugih, naj primejo slednje za ušesa. Slovensko ljudstvo v okolici je spregledalo in s podvojeno silo pojde v boj proti svojim škodljivcem!

Razmere na kolodvoru na Pragerskem.

Slovenec od nemških železniških uradnikov pretepen in telesno poškodovan. — Ali si ne bomo več življenja varni?

Pragersko, 17. avg. 1910.

V nebo vpije škandal, ki se je danes tukaj dogodil. Zdi se, da je nemškonacionalno uradništvo južne železnice pod novim ravnateljem postalo še predrznejše.

ter jih, predno se prometu izročijo, oceniti glede njih kakovosti. V nadaljnjih paragrafi se dovolj obširno in natančno bavi s pravicami in dolžnostmi podjetnih družb. Pa seveda tudi ne pozabi na svoje pravice. Tako n. pr. zahteva za slučaj, da ima katera železnica nad 15% dobička, znižanje voznine, ukazuje železnicam voziti poštna, uradna in druga pisma brezpogojno, druge poštno pošiljatve pa proti odškodnini. Zahteva ugoditi vojaškim oblastvom glede vojaških transportov in več drugega. V § 9. in 10. je povedano, da zasebna podjetna družba ostane samo 50 let lastnica železnice, to je v tem času morajo vsem udeležnikom biti povrnjene glavnice, ki so jih k zgradbi prispevali. Ta rok se sicer lahko podaljša, če podjetje dokaže, da mu spričo velikih stroškov ni bilo možno zadovoljiti vseh upnikov. Toda kadar je vsa v podjetju naložena glavnica upnikom oziroma udeležencem povrnjena, preide vsa železnica izvzemši nje premičnin v last države. Po teh postavah lahko tudi kazenskim potom preide železnica v last države, n. pr. če bi se prekoračil dogovorjeni rok glede zgraditve železnice, ali če bi se vkljub opominom ne spoštovale postavne določbe. Država tudi zahteva, da železniška podjetja, ki so zaznamovana po deln. družbah, dovolijo k vsem svojim posvetovanjem pristop zastopniku deželne politične oblasti. Ta bode imel preprečiti vsako protizakonito postopanje. Stroške pa, ki jih ima država z nadzorovanjem, ji je prisiljeno povrniti železniško podjetje.

Dalje sledi.)

Danes sta pred popoldanskim brzovlakom dva Slovenca zahtevala vozne listke do Ljubljane v slovenskem jeziku. Ker je uradnik zahrul nad njima, da ne zna slovenski, naj govori nemški, sta šla v sobo in zahtevala pritožno knjigo. Tudi tam ju seveda niso hoteli razumeti. Asistent Balder je celo zaklical: »Rufen sie mir zwei Puffer, dass sie die zwei Buben hinaus-schmeissen«. Ko je te besede še enkrat ponovil, se eden od Slovencev ni mogel več vzdržati in je prisolil Balderju zaušnico, ki jo je pošteno zaslužil. Nato pa sta priletela dva druga, sta tega Slovenca prišla in držala, Balder pa ga je tolkel s pestjo po glavi. Nasproti orožniku je pozneje (najprej je tajil!) sam priznal, da ga je udaril najmanj 10-krat. Eden onih, ki sta Slovenca držala, je bil pisar nakladnih listov Schreiner, zagrizen in nadut germanček. Nato so oba Slovenca zadržali kot »aretirana« in poklicali orožnika. Med tem so uradniki drug drugega skušali prekašati v psovanju obeh Slovencev, posebno neki adjunkt Wuchte, ki se je izrazil, ko mu je eden Slovencev povedal, da je vpo-kojeni častnik: »Ich pfeif auf den Officier, ich bin selber einer«. Adjunkt Schwal pa se je demonstrativno sprehajal s plavico okoli in dovoljeval izzivajoče opazke. Tudi kolodvorska trafikantka se je hotela vmešavati, pa je bila pošteno »sfurana«. Asistent Willman tudi ni hotel znati slovenski in je naravnost predrzno žalil oba Slovenca. Tudi orožnik sprva ni hotel znati slovenski in je sploh kazal čudne simpatije do nemškonacionalnih pretepačev v uradnih uniformah. Najlepše še je to, da očeta od obeh Slovencev, ki je hotel pomirjevalno vplivati na sinova, niti postajenačelnik niti uradniki niso pustili v sobo. Ker obeh »aretiranih« niso hoteli pravočasno izpustiti, sta z očetom in materjo vred zamudila brzovlak, s katerim so bili namenjeni in bi se bili morali naprej peljati.

O celem dogodku bode samo ob sebi umevno govorila sodnija. Mi smo ga verodostojno podali, da vidi naša javnost, kako predrzni so postali nemški uradniki, ki živijo od naših denarjev, na naših tleh proti nam. Ne le da nočejo na slovensko zahtevo postreči strankam, ne le da jih na najnečuvnejši način šikanirajo, tako daleč smo že, da nas bodo pretepali in telesno poškodovali, če hočemo, da se nam postreže na slovensko zahtevo. Kaj takega je mogoče pač le pri nas v Avstriji, kjer od ministerskega predsednika pa doli do najzakotnejšega državnega pravdnika vse brani in ščiti nemško surovost in prepotenco. Pravice ne bomo iskali več v teh krogih, ampak vzeli si jo bomo sami.

Baš danes se je dogodil tukaj še drugi slučaj: Uradnik je slovenskega kmeta, ki je zahteval vozni listek slovenski, sunil vstran, češ da ga ne razume. Šele drugi baš skozi Pragersko se vozeči uradnik je moral onega poučiti, da kmet ni dolžen zaradi njega znati nemški, in da bi se kot uradnik bil moral naučiti nekoliko več olike.

Neverjetno je skoraj, kar se godi na Pragerskem, in vendar resnično. Ni še dolgo, kar je bil eden teh zagrizencev obsojen zaradi svojega postopanja, in že se je zgodil drug slučaj, dosti odurnejši, dosti nečuvnejši nego oni. Ponavljajo se taki slučaji od dne do dne, samo da ne pridejo v javnost, razun če se pripete človeku, ki krivice noče mirno prenašati.

Gospodje imajo danes res še zaščito za svoje predrznosti v svojih predpostavljanih, a prepričani naj bodo, da ne odnehamo, dokler tudi raznih nemškonacionalnih pretepačev v uradnih uniformah ne naučimo olike, poštenja, dostojnosti in — vpoštevanja našega jezika!

Zopet 87. pešpolk.

Žalostne razmere še vedno vladajo pri 87. pešpolku ne samo v Pulju, ampak tudi v Celju. Zaradi v Vaših časopisih navedenih podatkov se pojavlja zdaj dan na dan večje psovanje in zmerjanje vojaštva. Polastila se je ta lastnost gg. feldveblom 1. bataljona. Pri vsaki najmanjši priložnosti se psuje moštvo na vse mogoče načine. Slišijo se vsa živalska imena, samo človeških nikoli. Ubogi vojak ima dober želodec, ki mu vse dobro prebavi. Pred kratkim se je izrazil feldwebel Janšek od 1. stotnije vpričo več moštva prvega letnika: »Mir ist lieber ein Kroat beim A..., als ein Slovene beim Gesicht«. (Res nobel gospod! Op. uredn.) Vprašamo Vas, g. feldvebel, od kod neki prihajate, iz rajha ali pa iz lepe slov. štarske dežele? Kdo Vas plača, ali ne tudi slovenski kmet? in kdo Vas neki sili, da se jezite tukaj nad slovenskim moštvom? Ako Vam ne ugaja vojaška služba, jo lahko odložite, mislim, da ne boste imeli prevelikih sitnob pri odložitvi.

»Der strammste von allen Längerdienenden« tako se sam imenuje g. feldwebel Urch 2. stotnije. Je velik prijatelj vina, magari če je »gratis«. Nekoč pravi: »Wegen 15 Windische und 2 Bataillone strenge Bereitschaft halten!« Iz ktere gnezda ste Vi gospod prileteli? Mislim, iz slovenskega. In za koga neki je bila »bereitschaft«, za Slovence ali Nemce? Ne za Slovence in Nemce, ampak za take posilinemce, kakor ste Vi. Slovenski ste že pozabili, nemški še pa ne znate. Imejte torej g. feldvebel, zaupanje, da bo boljše, kadar se boste nemški naučili. Do tedaj zdravstvujte!

Iz političnega sveta.

Ivan Hribar ni potrjen za ljubljanskega župana. Neverjetno in vendar se je zgodilo. Kar bi ne bilo mogoče v nobeni drugi državi, še v Turčiji ne, to je mogoče pri nas. Proti ljudski volji se postavi vlada in predlaga cesarju, da ne potrdi za župana moža, ki ima ogromne zasluge za Ljubljano in za — državo. Tako se postopa proti Slovencem.

Hrvaški sabor je bil 22. t. m. razpuščen. Nove volitve bodo na jesen. Dosedaj združene hrvatske in srbske stranke bodo šle tudi tokrat skupno v volilni boj proti vladi in klerikalcem.

Princ Lichtenstein, vodja nemških klerikalcev, je nevarno obolel.

Črnogorskega kneza Nikito, ki postane v kratkem kralj, sta obiskala te dni italijanski kralj in bolgarski car.

Beležke.

Ljudsko štetje. Ministerstvo je izdalo odredbo glede izvršitve ljudskega štetja po stanju 31 decembra t. l. Pri tem štetju se bo v prvi vrsti oziralo na vprašanja, zadevajoča aktualni tema socijalnega zavarovanja. Zato se bo posebej dognalo poklice, menjave poklicov in prehod od samostalnih v nesamostalne poklice. Dalje se bo skusilo statistično dognati stanovanjske razmere, število slepih in gluhonemih ter število oseb, ki sploh imajo zemljiško posest. Glede jezikovnega momenta ostane štetje pri starem načinu občevalnega jezika in to vključno splošni zahtevi Slovanov po statistični določitvi maternega jezika. Ministerska odredba to, lenobo nemške birokracije naravnost pospešujočo odločitev zagovarja na silno neumen in klavern način.

Slovenci, učimo se pri Čehih! Neka gospa iz slovenske rodovine, ki biva že mnogo let na Gor. Štajerskem, je prišla k nečaku — Nemcu — v Prago. Tu je stopila v veliko prodajalno ter zahtevala nemško. Trgovski sodrudek se ji je nasmejal. Stopila je k drugemu ter ponovila zahtevo. Tudi ta se je nasmejal in tretji in četrti, naposled se je smejala vsa prodajalna. Gospa je osramočena odšla. Drugi dan je šla mimo iste trgovine v družbi nečaka ter mu povedala, kaj se ji je zgodilo. »Sreča, da se ni zgodilo kaj hujšega« pravi ta, »Glej, kaj je napisano na vratih: »Tu ne dobi noben Nemec ničesar!« O, ko bi hoteli naši celjski Nemci vračati Čehom tako, da bi napisali na svoje trgovine: Slovencem vstop prepovedan! Potem bi se nekateri naši ljudje morda le naučili.

Pridni otroci. Maks Radoš, sin g. Ignaca Radoša, zlatarja v Bukarešti, zavednega narodnjaka, je prinesel v uredništvo danes cel zavoj štanjolinke papirja ter znamk, kar je vse zbral s svojo sestro Marijanko za Ciril-Metodovo družbo. Med znamkami je 200 avstrijskih, 43 rumunskih, 10 ameriških, 18 ogrskih, 13 nemških, 9 francoskih, 4 angleške, 1 belgijska in 1 turška. Malega Makla, ki je šolo v Bukarešti dobro zaključil, je poslal oče na počitnice v domovino k staremu očetu in mali narodnjak je prinesel celi zavoj s seboj. Bog živi vrlo narodno rodbino, vrle narodne malčke!

»Štajerc« je izdal posebne vžigalice z namenom, da bi spodrinil na deželi Ciril-Metodove. Nemški listi jih že priporočajo z vso vneto v nakup.

Iz službe pri Južni železnici. Prestavljeni so: asistent Mihael Gala iz Predinga na Pragersko; asistent Jože Jenko iz Zaloga v Špital ob Dravi; aspirant Jakob Černjavič iz Hrastnika v Sežano; Matija Schwagel, pristav, iz Trbovelj v Celje; revid. Peter Janc iz Poljčan v Trbovlje; pristav Maks Mihelčič iz Pragerskega kot postajenačelnik v Sežano; aspirant Leopold Maholda iz Vuhreda v Št. Jur ob J. ž.

Nov telefonski tarif razveljavljen. Ker je našel telefonski tarif v industrijskih in trgovskih krogih na najodločnejši odpor, se je odločila vlada, da ga za sedaj opusti in predloži industrijskemu svetu v pretres. Kot referenta sta določena predsednik liberške trgovinske zbornice in obrt. zbornice Neumann in predsednik zveze avstrijskih industrijalcev Zeller.

Podravska podružnica »Prosvete« v Mariboru otvori v nedeljo, dne 28. t. m. ljudski knjižnici v Stojncih pri Rogatu in v Pušcavi pri Sv. Lovrencu nad Mariborom.

I. Dreflak — šolski nadzornik za mariborski politični okraj. V soboto smo dobili vest, da je bil imenovan nadučitelj v Cirkovcih na Dr. p. g. I. Heric za šolsk. nadzornika v ptujskem in ljutomerskem okraju. Dreflak je torej določen drugam — in kakor smo zvedeli iz sigurnega vira — za šolskega nadzornika v mariborskem političnem okraju. Pa vest bo zadela ne le mariborske Slovence in okoliško učiteljsko temveč celi Sp. Štajer kot udarec s pestjo v obraz.

Čebelarji tečaj se vrši od 5. do 11. septembra na deželni kmetijski šoli v Grotenhofu pri Gradcu. Udeležijo se lahko štajerski čebelarji. Pouk je brezplačen, za hrano si morajo udeleženci sami skrbeti. Javiti se je pri ravnateljstvu zavoda.

XII poročilo južnostajersk. hmeljarskega društva v Žalcu z dne 24. avgusta 1910 o rasti hmelja v Savinjski dolini. Obiranje goldinga je pri ugodnem vremenu v polnem teku; ono poznega hmelja bode temu takoj sledilo. Pričakujemo, da bode letos toliko hmelja kot v minoletem letu — ali nekoliko več, to je 25—26.000 stotov á 50 kg. Društveno vodstvo.

Poročil se je 20. t. m. dopoldne ob pol 12. uri g. Slavko Reich, profesor v Mostaru z gđ. Martino Francičevo iz Ljubljane in g. Jože Kunc, notarijski kandidat v Metliki z gđ. Marico Francičevo v Ljubljani. Poroči sta se vršili v Črnomlju.

Celjski okraj.

Slovensko delavsko podporno društvo v Celju ima od zdaj naprej svojo društveno sobo na Grabnu št. 7. na levo od vhoda, (kjer je bil dozdej otroški vrtec). Soba bo služila vsled opusta gostilne za društveno bralno sobo, za vaje društvenega pevskega in tamburaškega zbora ter za seje odbora. Soba bo odprta vsak večer, čez dan pa se bo dobil ključ pri najemniku stanovanja na dotični strani.

Vrtno veselico v »Skalni kleti« priredi »Slov. del. podporno društvo v Celju« dne 4. septembra. — Odbor prosi, naj se druga celjska in okoliška društva na to blagovolijo ozirati in naj ne prirejajo ta dan veselice. Obenem pa opozarjamo cenj. gg. pevce na pevske vaje. ki se bodo vršile s prihodnjim tednom začeni redno v društveni sobi. Dnevi se vedno pravočasno javijo.

Vse v Št. Pavel pri Preboldu dne 4. sept., kjer se vrši velika veselica z javno telovadbo na orodju in s prostimi vajami. V Št. Pavlu pri Preboldu se je vzbudilo velikansko zanimanje za »Sokola«; vsak mladenič hoče biti sokol, vsak hoče stati v vrsti braniteljev slovenskega naroda. Da nam bode mogoče to društvo »Sokol« kar najprej ustanoviti, sklenilo se je, da se priredi sokolski zlet v prid šentpavelskemu Sokolu. Pripravljanje za veselico je velikansko. Naše častite narodne dame hočejo priskrbeti najboljšo postrežbo, mladina šentpavelska bode skrbela, da se bode nudilo na ta dan, t. j. 4. septembra vsem cenjenim gostom obilo zabave. Pripomnimo tudi, da bodo nastopila razna sokolska društva s krasnimi vajami; tudi pevska in druga društva bodo sodelovala. Na postojanko, Št. Pavel preži mnogo naših narodnih nasprotnikov, tem hočemo preprečiti pot, zemlja na tem delu ob Savinji ostane naša. Še enkrat najljudneje vabimo na to veliko veselico, koja je velikega pomena. Noben Savinčan naj ne ostane doma temveč naj pride na ta dan v Št. Pavel. Noben oddaljeni Slovenec, ki čuti z nami, naj se ne odtrga od te prireditve. V nadi, da bode te podpirali našo narodno stvar, vam kličemo: »Na svidenje! Na zdar!«

Iz Polzele. Slavno občinstvo opozarjamo že sedaj na 8. september, ko prirede naši diletanti s sodelovanjem domačih dijakov veseloigro »Lumpacij Vagabund« ali »Zanikerna trojica«.

Ogledovanje živine za okraj Šmarje in obenem premiranje bikov, krav, brejih telic, teličk in bikcev (od 1/2 do 1 1/2 leta) muredolskega plemena bo vsled sklepa štaj. dež. odbora v četrtek 1. septembra 1910 v Šmarju pri Jelšah. Darila v srebru: a) za bike: 4 državna po 100, 90, 70 in 60 K, 1 deželno po 70 K, 2 deželni po 50, 1 okrajno po 40, 3 okr. po 20 K, 1 darilo Hran. in pos. v Šmarju po 20 K; b) za krave: 2 državni po 60 in 50 K, 3 državna po 40 K, 2 dež. po 30 K, 2 okrajni po 80 K, 8 okrajnih po 20 K, 1 darilo Hran. in pos. Šmarje po 30 K, 2 darili Hran. in pos. Šmarje po 20 K, 2 darili občine Ponikva (le za občino Ponikva) 20 K, 2 darili občine trg Šmarje (le za občino trg Šmarje) po 20 K, 1 darilo občine Žusem (le za občino Šusem) po 15 K; c) Za breje telice: 2 okr. darili po 30 K 4 okr. darila po 20 K, 2 darili Hran. in pos. Šmarje po 20 K, 2 darili obč. Ponikva (le za občino Ponikva) po 10 K; d) Za bikce in teličice: 2 drž. po 40 in 30 K, 2 deželni po 20 K, 3 okr. po 20 K, 4 okr. po 10 K, 3 darila Hran. in pos. Šmarje po 10 K. Vseh daril skupaj je za 1795 K.

Kdor prižene k premiranju najmanj 3 govedi, ki dobe državna ali deželna darila, prejme vrhu teh daril bronasto kolajno — kdor prižene najmanj 6 takih goved, prejme srebrno kolajno. Vsak lastnik obdarovanih živali je zavezan rabiti iste in sicer bike najmanj eno leto, krave, teleta in telice pa najmanj dve leti od dne obdarenja naprej za oplembo oziroma jo sme prodati le izjemoma štajerskim živinorejcem, ki prevzamejo spolnjevanje te dolžnosti, sicer se mora v smislu § 27 postave z dne 17. aprila 1896 št. 41 d. zak. I. o povzdigi govedarstva sprejeta premija vrniti. Živinorejci šmarskega okraja, pričakuje se, da na dan ogledovanja najpozneje do 7. ure zjutraj svojo najlepšo goved v obilnem številu na semenjski prostor tuga Šmarje postavite! Na pozneje došlo, še tako lepo goved se ne bode oziralo! Svetuje se, da je goved toliko poprej prignati, da se še do 7. ure more od hoda spočiti, nakrmiti in če potrebno osnažiti. Vsaka goved mora za se svojo vrv in gonjača imeti. Posestniki bikov so zavezani iste brez izjeme, so-li licencirani ali ne,

že premirani ali ne, okrajni ali privatni, na ogledovanje prignati. Pri letošnjem licenciranju premirani bik zgubi darilo, če se ga k ogledovanju ne prižene. Za vsako goved je treba živinskega potnega lista in če mogoče tudi spuščalni list. Ogledovanje in premiranje se vrši ob vsakem vremenu.

Iz Gotovelj. Cenjeni g. urednik, prav ste imeli zadnjikrat, ko ste nekoliko poštrigli gotovelske klerikalne backe. Med njimi je tudi neki Tonček, ki ima že čisto zmešano glavo. Ni vredno v našem poštenem listu, da bi temu fantku kaj bridkih povedali; šel je v Celje za gospoda študirat in se tam tako dobro učil, da je kar tečaj za tečajem trojka letela mimo njegovih kosmatih ušes. Prvo leto je še komaj prifural enojko domov. Drugo leto prvi tečaj dvojka iz matematike in naravoslovja, drugi tečaj trojka iz religije, nemščine, matematike in naravoslovja. Tretje leto repeticijska. Četrto leto prvi tečaj dvojka iz matematike in fizike, drugi tečaj trojka iz religije, nemščine, grščine in matematike. Sedaj pa prav lepo doma gospoda špila in je postal najbolj zagrizen klerikalni fantič ter ima svoj dolg jezik povsod poleg, kjer ga treba ni; saj še niti ne ve, kaj je klerikalec, kaj liberalec. Naj sedaj zadostuje, pa ker je postal cerkveni pevec in še vse kaj drugega, se je vendar enkrat naučil narodno pesem:

Jaz sem enkrat en študentek bil,

Pa sem v celjskem mestu brco dobil.

Od mlečnozobnega fanta, ki je presedaval v gimnaziji takozvani »karcer«, ne bo vrlo napredna vas Gotovlje nikdar klerikalno-nazadnjaška. Za vse slabo vneti Tonček, ali imaš sedaj dosti, če ne boš dal miru, povemo še ti par gorkejših.

Gotovelska napredna mladina.

Loka pri Zidanem mostu. V št. 32. »Slovenskega Gospodarja«, z dne 11. avgusta se je nekdo obregnil ob nas naprednjake, ki nas imenuje »bedake«. Kakor bi leva bolelo, če ga osel nariga. Pravi, da župnikova posojilnica dobro napreduje. No da, 23 K in nekaj vinarjev rezervnega zaklada za l. 1909, to je že nekaj, kaj? Seveda okoli 700 K rezervnega zaklada pri kmečki posojilnici — to ni nič! Psuje nas za nočno druhal. Pa menda ni nas zamenjal za »čuke«, ki cele noči ne dajo miru?! Pravi tudi, da nekatere osebe delajo dolgove. Hudo je, hudo, če takemu le dopisniku dolgovi že iz grla mole. Dopisnik stanuje v »grabnu«, v »samoti«, pa pravi, da nekateri možje svoje žene preatepavajo. Bog nam torej pomagaj — njemu pa naj bode v spomin, da je ob času, ko je delal žago, svojo ženo tako po klerikalno pretepel, da je bila tri dni bolna in mu še jesti ni mogla skuhati. Kaj takega še pri nas vendar ni bilo slišati. Povedal bi še marsikaj, pa ker nočem delati sovraštva pri sosedih, kakor »Gospodarjev« dopisnik, raje drugokrat. Če pa želi, imamo blago bodisi na meterske stote, pa tudi na stare cente. Torej na svidenje, če drago!

Iz Laškega trga. Za novega občinskega zdravnika je imenovan dr. Herman Zangger, rojen Celjan.

Iz Laškega trga. Na tukajšnjem kolodvoru je oddal nekdo zavoj, na katerem je bil označen slovenski naslov »G. N. N. Brežice« in dodatno »Rann«. Uslužbenec je prečrtal besedo »Brežice«. Na ugovarjanje pošiljatelja se je zadril: Naslov mora biti pisan pri pošiljatelj po železnici le v nemškem oziroma v madžarskem jeziku. (Kako se pa piše ta predrzni železničar? Op. ured.)

Cesarska slavnost na Plevni pri Gotovljah. — V idiličnem gradu, kjer Nj. eksclenca biv. min. predsednik baron Beck v poletnem času s svojo rodbino prebiva, se je dne 18. avgusta t. l. povodom 80letnice rojstva presvetlega cesarja vršila kaj primerna slavnost. K cesarski maši, ki se je darovala v grajski kapelici, je bila povabljen vsa šolska mladina iz Gotovelj. Pri maši so peli šolski otroci. Nato so se zbrali na prijaznem prostoru pred gradom, kjer so bili bogato in ljubeznivo pogoščeni. Sproga Nj. eksclence jih je tudi fotografiral. Nadučitelj Brinar je v primernem govoru na šolske otroke razložil pomen slavnosti; v imenu šolskih otrok se je tudi zahvalil blagim dobrotnikom. Otroci so peli mnogo naših ljubkih narodnih pesmi, ki so gospodi prav ugajale. Tako bo 80letnica cesarjeva ostala gotovelski mladini v najlepšem in najtrajnejšem spominu, hvaležno se bode pa tudi spominjala Nj. eksclence in njegove rodbine, ki so tukajšnjemu prebivalstvu prav naklonjeni in žive z njim v prijaznem stiku.

Zahvala. Kako se naj zahvalimo dovolj iskreno Vam, cenjene dame, in Vam, dragi bratje, ki ste s toliko požrtvovalnostjo povečali veljsko sokolsko slavnost. Ali moremo naštet ipoimenoma vse, ki so pripomogli do tolikega uspeha in sijaja naše slavnosti. Res v veliki zadregi smo, saj je sodeloval na dan slavnosti smelo trdimo skoro vsakdo, ki čuti v Celju slovensko, sodelovali so slovenski okoličani in okoličanke, sodelovale so pa tudi cenjene dame iz Petrovč, Žalca, Št. Pavla, Št. Petra, Št. Jurja in Laškega trga. Velik Vaš trud je bil kronan s prekrasnim uspehom. In zavest, da ima vsak, ki je sodeloval svoj delež na velikem narodnem uspehu, bodi vsakemu najlepše plačilo. »Celjski Sokol« je pa vam vsem, ki

ste mu na dan ob proslavi njegove dvajsetletnice, in v hvala in bo strogo hvaležnost izkazoval z neumornim in neustrašnim delom v korist naroda slovenskega. Na zdar! Odbor »Celjskega Sokola«.

Čudovito krasen meteor sva opazovala v petek večer ob tri četrti na 9. s prijateljem na sprehodu na Dol. Meteor je bil svetel kot električna obločnica v velikosti otroške glave ter je razmeroma počasi »jadral« v smeri jugovzhod-severozahod (na južnem nebu), puščajoč za seboj dolg žareč sled. Pogled je bil tako krasen, da še nisem videl kaj lepšega na nebu.

Nesreča pri kopanju. Iz Zidanega mosta nam pišejo: Dne 21. t. m. popoldan je tukaj utonila pri kopanju v Savinji gospodična Nina Krämer — nevesta gospoda E. Frankeja, asistenta južne železnice. Ta tragična smrt naj bode večno svarilo pred lahkomišljenostjo pri kopanju, ki požre toliko žrtv z mladimi nadami.

Kazenska razsodba zoper svetnika Grebenca potrjena. Kakor znano, je bil deželnosodni svetnik in predstojnik okrajnega sodišča v Gornjemgradu od okrajnega sodišča v Celju zaradi razžaljenja gornjegrajskih tržanov, katere je imenoval »Gesindele«, obsojen na 40 K denarne globe, oziroma 48 ur zapora. On je vložil zoper to razsodbo vzklic na okrožno sodišče v Celju. To pa je daljši razpravi vzklic zavrnilo kot neutemeljen, ter je prvo razsodbo potrdilo tako, da je postala pravomočna.

Iz Gaberja. Na večer zmage v okoliški občini se je nabralo v veseli družbi v Sokolskem domu 7 K za Ciril-Metodovo podružnico gabersko.

Dobrske toplice je obiskalo do 20. avgusta 444 strank s 779 osebami.

Iz Ljubnega. V proslavo 80 letnice rojstva našega presvetlega cesarja se je prizadevanju voditelja c. kr. politične ekspoziture v Mozirju, gospoda dr. Hohla, sestavil odbor za ustanovitev šolske kuhinje na Ljubnem. Na dan cesarjevega rojstnega dne se je nabralo med tržani prostovoljnih prispevkov nad 200 K. Tudi med okoličani se bo nabral primerni znesek v gotovini oziroma potrebna živila, kakor: krompir, fižol, zabela in drugo. Na ta način je zagotovljena ustanovitev šolske kuhinje, katere bode za telesni razvoj šolske mladine velike važnosti.

»Šentjurski Sokol« priredi v soboto, 27. t. m. zvečer v gost. g. A. Kincla odhodnico svojim na tuje odhajajočim bratom ter ob enem vsem fantom vojaškim novincem. Usojamo si tem potom vabiti vse prijatelje, stariše in dr. na prav mnogoštevilni poset, da se v prijateljskem krogu še porazgovorimo ter odhajajočim olajšamo pot v tujino. Vsaka dobra duša — dobro došla! — Ob enem pa tudi vabimo za nedeljo pop. k izletu na Ponikvo, kjer se udeležimo veselice tamošnje C. M. podružnice, koji nameravajo skriti in odkriti intriganti škodovati! Na plan — kdor ni zaspan! Na zdar!

Iz Ponikve ob juž. žel. V nedeljo dne 28. avgusta se vrši v gostilni gosp. Podgorška veselica z igro »Ne kliči vraga« v prid naši šolski družbi. Vljudno vabimo vse prijatelje te družbe, da nas ob tej priliki posetijo. Torej na veselo svidenje v nedeljo na Ponikvi.

Iz Mozirja. Osemdeseti rojstni dan Njeh Velikanstva cesarja se je tudi tukaj jako slovesno obhajal. Vse hiše v trgu so bile okinčane z zastavami; ko je pa nastopil mrak, so se iste tudi razsvetile. Po trgu je korakala godba, katero je spremljala požarna bramba z lampijoni. Zlasti se je ta večer v svoji krasoti ponašala vila »Zora« na Brezji. Bogato okinčana z zastavami se je v prekrasnem večernem svitu kar lesketala, kar se je videlo po vsej okolici. Ravno tako je bil tudi v prelepi svitlobi zvonik cerkve na Brezju. Isto tako je tudi umetni ogenj vzbujal pozornost tukajšnjega prebivalstva. Zahvala za to prekrasno prireditve pa gre g. Ogriseku in njegovi cenjeni rodbini, kateri je vse izvedel ter je tako mnogo pripomogel, da je bila cela slovesnost tem sijajnejša.

Zvečer se je pa zbralo mnogo občinstva v vrtu pri pošti, kjer je svirala godba. V primernih govorih se je spominjalo tistega, kateremu na čast se je ta slovesnost priredila. Iv. Lipold je nazdravljaval presvitlemu cesarju, napijal rodbini Ogrisek in predstojniku tukajšnje pol. ekspoziture. Nadučitelj g. Praprotnik je v daljšem, navdušenem govoru zbranimu občinstvu podal živo sliko o cesarjevi vsestranski in za celo našo državo tako blagonsni delavnosti. Kazal je naše cesarstvo, kakoršno je bilo nekdanj in kakoršno je sedaj, ko so vsi avstrijski državljani nanj ponosni in ko uživa isto tudi v inozemstvu največje spoštovanje. Za vse to se moramo v prvi vrsti zahvaliti cesarjevi dobrosrčnosti, njegovi izvanredni energiji in pa velikim vladarskim modrosti! Gotovo bodeva tako zvišena slovesnost, katere se je v spomin 80. rojstnega dneva Njega Velikanstva presvitlega cesarja priredila, pri tukajšnjem prebivalstvu v trajnem spominu ostala.

Prostovoljna požarna bramba v Rečici priredi dne 4. septembra t. l. blagoslovljenje nove parne brizgalne in obenem ljudsko veselico. Sosedna društva (katerim se bodo vabila že v kratkim doposlala) — se na to vljudno opozarjajo in zaprosijo, da na ta dan ne prirejajo svojih veselice.

Prostovoljno gasilno društvo v Šmarju pri Jelšah. Dne 28. avgusta 1910 ob 3. uri popoldne se bode slovesno blagoslovila nova brizgalna. Po blagoslovljenju se vrši v gostilni g. Mih. Skaleta veselica s koncertom (svira šmarska godba), srečolovom, šaljivo pošto itd. K obilni adeležbi se vljudno vabi.

Žepni tat na poštnem vlaku. Na voznji iz Ljubljane do Zidanega mosta je ukradel neko svinjskemu trgovcu Iv. Pernatu iz notranjega žepa na oprsniku 1.000 K. Spal je v nekem kupeju III. razreda. Orožništvo je preiskalo dva potnika, ki sta se vozila z njim, a našlo ni ničesar.

Gomilsko. V trajen spomin na proslavo stoletnega obstanka tukajšnje šole osnoval se je letos tu jubilejski sklad za revne učence. Ta je sedaj narastel na tisoč kron, kar je za naše razmere gotovo veliko. Vsem blagim darovalcem in vnetim pospeševalcem te dobrodelne zadeve izreka se še enkrat prav iskrena zahvala. Njih imena s pripevki vred zabeležila so se v pomnjo zanamcem v šolske kroniki. Obenem se jim tem potom javi, da se je omenjena svota naložila v okrajni posojilnici na Vranskem in vinkolirala. Od glavnice se ne sme nič dvigniti, vsakoletne obresti pa obrneta krajni šolski svet in šolsko vodstvo spozumno v podporo revnim učencem. — Hkrati se zabvalimo tem potom vsem tistim rodbinam, ki so v pretečenem zimskem tečaju sprejemale ednajstero revnih učencev na opoldansko hrano. Prosimo jih tudi, naj nam znanprej v istem zmislu naklonijo svojo podporo. Bog plati!

Šolsko vodstvo na Gomilskem dne 24. avg. 1910.

Brežiški okraj.

Brežiški Sokol priredi dne 4. septembra 1910 v vseh prostorih Narodnega doma veliko narodno veselico, pri kateri svira polnoštevilna veteranska godba iz Zagreba. Rojaki! V nedeljo dne 4. septembra 1910 vsi v Brežice.

Brdo-Loke pri Planini. Od klerikalne stranke vloženi priziv proti občinskim volitvam, ki so se vršile dne 17. svečana t. l., je namestnija v Gradcu odklonila. Kedar bo volitev župana, še ni znano, ker še sedajni župan nekaj špekulira; sicer pa ne bo nič pomagalo nobeno zavijanje. Tudi tukaj se bo spoznalo, da ima laž kratke noge.

Iz Št. Petra pod Sv. gorami. Na občnem zboru podružnice sv. Cirila in Metoda za Št. Peter in okolica dne 21. t. m. se je izvolil sledeči odbor: predsednik: Dr. Ferdo Kunej, zdravnik v Št. Petru; podpredsednik: Kramar Janez, posestnik v Zagaju; tajnik: Franc Levstik, učitelj v Št. Petru; namestnica: gđc. Hudina Micika v Zagaju; blagajničarka: gđc. Hanza Gherbaz, učiteljica v Št. Petru; namestnik: cand. med. Maks Moric v Št. Petru. Pregledniki računov: Kramar Franc, gostilničar v Št. Petru, Kralj Anton, usnar v Polju. Nam. odborniki: Tanšek Franc, poštar v Št. Petru, Planinc Ivan, pek v Št. Petru, Božiček Franc, posestnik v Zagaju.

Iz Sevnice ob Savi. Vodstvo šestrazredne ljudske šole v Sevnici je priredilo dne 14. avgusta t. l. šolsko veselico z razstavo ženskih ročnih del. Vse se je izvršilo gladko, mirno in neprisiljeno (tj. kakor je navada na šulferajnskih veselicah). Otroci in starši so bili veseli. Pozdravni govor je imel g. nadučitelj Mešiček. Nato je sledila krasna Adamičeva spevoigra: »Slava Fr. Josipu I.« Uspeh je pokazal, da ni bil trud zastonj. G. učit. Drnovšek je lahko ponosen na izvajanje. Spremljal je petje prav spretno g. Pišeli. Občinstvo, zlasti gostje Hrvatje, so zelo hvalili igro. Deklice so prav lepo izvajale rajalne vaje s petjem pod spretnim vodstvom g. učit. Mešičekove. Hvala ji za trud. Nekaj posebnega pa je bila razstava ženskih ročnih del, — aranžma vrle gce H. Arkove. Ves čas je bil prostor natlačeno poln. Veselje je bilo gledati starše, ki so iskali dela svojih hčerk. Ponosno so jih potem kazali znanem: »Glej, kako zna naša.« Res, lahko ste ponosni na svojo slovensko šolo in učiteljstvo. Da je pa baš slovenska šola izvrstna, dokazuje tudi to, da so dijaki srednješolski skoro vsi odličnjaki. (Koliko jih je pa iz nemške? Op. št.) To naj bo bodrilo za vse one brezvestne starše, ki v lastno škodo in nesrečo pošiljajo otroke v pomemčevalnico. Navadno ne znajo otroci, ki so hodili v šulferajnsko šolo, niti nemško, niti slovensko. — Zdramite se! Slovenski otrok mora v slovensko šolo! Da se na slov. šestrazrednici poučuje tudi nemščina, skrbi že nemški dež. šol. svet. Napačna je torej trditev, da se na slov. šestrazrednici poučuje samo v slovenščini.

Iz Zabukovja pri Sevnici. Dne 18. t. m. je umrl v Zabukovju 83letni starček Jožef Božič, nekdanji župan. Bil je blag in vrl mož, ki je lepo vzgojil svoje otroke. Cislala ga je vsa občina. Vrli in narodni rodovini izrekamo naše iskreno sožalje!

Pišec. Bralno društvo v Pišecah priredi v nedeljo 28. avgusta veliko ljudsko veselico, v slavnost 80 letnice Njega Velikanstva cesarja Franca Jožefa I. s sledečim vsporedom: 1. Pozdrav gostov. 2. Slavnostni govor. 3. Petje. Po slavnosti gledališki igri: »Doktor Hribar« in »Dve tašči«. Med odmorom svira godba, nazadnje ples. Ker naš premili vladar praznuje letos 80. leto, kar je zagledal luč sveta in ker že skoro 62 let vlada veliko avstrijsko državo s tako mogočno roko, zato se pričakuje, da se bode slavno občinstvo te slavnosti in veselice tudi iz sosednih krajev v obilnem številu udeležilo in da pokažemo s tem udanost in ljubezen do milega vladarja.

Iz Podsrede. Neizmerno me je veselilo, ko sem čital, da osnuje »Prosveta« tukaj svojo knjižnico. Tako se bomo lahko izobraževali in spopolnjevali. Zeleti bi bilo tudi, da bi se skrbelo za predavanja. Poleg tega pa naj bi se vedno bolj širilo naše napredno časopisje, osobito »Narodni List«. Z veseljem opažam, kako se ta list širi in kako »Slov. Gospodar« pada. Le tako vztrajno naprej.

Mladenci. **Iz Podsrede.** Napredna mladina, varuj se pijančevanja. Če alkohol še ne bi imel imena, imenoval bi ga jaz »hudič«. Koliko zla je že zakrivil. Ko bi na našem pokopališču odprli grob za grobom in vprašali mrtvece po vrsti: kaj te je tako hitro spravilo v grob? Kolikrat bi čuli žalosten vzdih: pijača, čezmerna pijača! — Če bi se ozrli po naši fari v prejšnja desetletja, bi videli mnogo veleposestev, ki so danes razkosana, v tujih rokah, njih nekdanji lastniki so pa hlapci in njih žene deklet. Mnogo imen bi lahko navedli. Kdo je kriv? Alkohol! Ta prokleta kuga na naših kmetijstvih! Doma je plakala in delala žena, mož je pa v gostilni pil in — zapil posestvo! In naša mladina? Vino in ženske! Polni vinskih duhov se fantje zaradi deklet klofutajo, ko so pa suhi, pa gredo pit zastoj k kaplanu. Delajmo, učimo staro in miado, da je alkohol nesreča človeštva. Nihče vam ne pravi, dragi fantje in dekleta, da ne smete piti vina, a pijte zmerno in ostajajte pametni in trezni!

Dobova. Občina Rigonce je volila nov občinski odbor. Odbor je izvolil pretečeno nedeljo za župana gospoda Blažinča. Upamo, da se je županstvo poverilo dobrim rokam, ker gosp. Blažinča dobro poznamo in bo znal občino zastopati. Zahvaliti pa se je treba tudi prejšnjemu županu g. Ogorevcu, ki je sedaj častno zastopal svoje mesto. Saj je znano, da se je občina Rigonce toplo zavzemala za sedajno želez. postajo, daši se ji sedaj v hvaležnost slabo vračuje. Živel nov župan! — Tudi občina Veliki Obrež je volila letos nov odbor, a se izvolitev župana zavlačuje radi vloženege rekurza. Občina Veliki Obrež je znana kot vrlo napredna in je upati, da si bo izbrala tudi tacega župana. Ona je prva med občinami, kadar je treba za kako stvar žrtvovati. Za upeljavo brzojava je že privolila 30 K. — Občina Gabrje pa si je letos izvolila za župana g. Vučanjka, ki bo gotovo skušal občino dobro voditi. Tudi ta občina ima smisel za napredek, za kar nam jamči, da je ona prispevala za upeljavo brzojavnega urada. Od drugih občin pa dosedaj še ni bilo čuti o kakem prispevku, a omenimo, da ne bo dolgo, ko se bodo tudi one pridružile omenjenima občinama. Kaj pa Kapele?

Slovenjegraški okraj.

Iz Šoštanja. Poroča se nam o strašnem zločinu. Državno prайдništvo ne more v miru niti spati nad toliko zavrženostjo. Neznani zlikovec je preobrnil veliko reklamno tablo za »nemško hišo« v tihi noči na — germanska tla. Tudi mi strmimo, kajti bogme, tabla ni lahka in ni iz papirja, kakor sokolski lepaki. A kdo je to storil? — Čemu vprašanje, ko je vsa stvar jasna na dlani. Na podlagi veleumnega strokovnjaka črevljara Mačka se je prav razločno videlo na otiskih v blatu, da je bil storilec obut. No, obuti hodijo tudi sokoli. Torej enostavno: bil je sokol. Hajdi torej v luknjo. Preiskovalni zapor, zaslišavanje in navedena strokovnjaška izjava mora dovesti do obsodbe. Tega mnenja je tudi c. kr. orožnik Hojnik, ker drugače bi gotovo ne bil rekel: »Ste-li krivi ali ne, kaznovani pa morate vendar biti!« Mi te izjave nikakor ne smatramo za vplivanje na sodnika, pač pa nam podaje jasno sliko težkoč, s katerimi se bori mlado telovadno društvo. Saj bi to ne bil prvi slučaj, da se zapre člena telovadnega društva samo radi samega osumljenja na sokrivdi. Hočemo ta slučaj zasledovati.

Strašno! Iz Šoštanja se nam piše: Govori se v naših nemških krogih, da hoče telovadno društvo »Sokol« v Šoštanju prirediti drugo nedeljo, namreč dne 28. avgusta, neko veselico z javnim nastopom. Vočigled vsemu zatiranju teh prokletih sokolov, kaj takega vendar ni več mogoče! Bode pa zopet treba poslati različno, vinažejno druhal, da na predvečer razmeče za vsak slučaj različne šotore, potrga zastave ter naredi kolikor mogoče škode na veseljem prostoru. In v takem kraju še naj človek županuje! Bog zna, koliko prečutih noči so že zakriville rdeče šrajce, in še vendo noče biti miru.

Telovadno društvo »Sokol« v Šoštanju priredi v nedeljo, dne 28. t. m. popoldne pri Rajsterju na vrtu veselico z javnim nastopom. Izvrševale se bodo proste in orodne vaje. Nastopi tudi naraščaj in sicer prvokrat v telovadnem kroju. Ker ni v bližini nikjer kakšne večje prireditve, nudi se vsem izletnikom lepa priložnost, da se je vdeleža. Vlaki dohajajo od obeh strani ob 2. uri popoldne in odhajajo ob pol 8. uri. Ker je ves dohodek namenjen za telovadnico, vabi odbor »Sokola« vsa sosedna telovadna društva, da se odzovejo, ter dohitijo mlademu draštvu na pomoč in okrepitev.

Iz Šoštanja. Zadnje nedeljo so priredile naše narodne gospodične igro: »Gostilna pri zlati goski«. Vloge so bile brez izjeme dobro naučene in mora se priznati, da je gledalce par mojstrsko pogojenih prizorov naravnost navdušilo. Po gledališki igri smo imeli priložnost slušati nekaj koncertnih komadov na gosli s spremljevanjem glasovira. Upajmo, da nam bodo gospodični Kolšekovi in gospodična Fisterjeva kmalu zopet nu-

dile enak užitek. Dvorana je bila za naše sedanje razmere še precej polna. Vendar bi bilo nekaj več smisla za take prireditve želeli od strani naših obrtnikov. Ker so prireditelje vse dohodke darovale za „Sokolski dom“ bodi jim tem potom izrečena najprisrčnejša zahvala.

Šmartin pri Slov. Gradcu. »Kam Kac pljune, tam ližete vsi!« Tako je govoril naš nadžupnik Janez Lenart faranom pred volitvo občinskega odbora, dne 18. avgusta t. l., zelen od jeze, da so naši volilci stali kakor skala ter se niso dali premotiti od njegovih slinavcev. V nedeljo pred volitvo pa je na prižnici tarnal in prosil s povzdignjenimi rokami: »Darujte in žrtvujte za popravilo naše farne cerkve, sezite globoko v žep, bodisi pristaš narodne stranke ali kmečke zveze«. Torej, kadar je treba seči globoko v devžek, kadar je treba dati bernjo, kadar je treba prispevati za cerkvena popravila in dober namen, tedaj so tudi naprednjaki dobri in narodna stranka prava, drugače pa so brezverci, druhal, suroveži, podivjane zveri, ubijalci. Golavabuškega komisarja boljši polovici pa svetujemo, če hoče po kom pljuvati, naj pljuva doma po svojih prascih, da ne bo po pristaših naše stranke pljuvala, za to bomo že skrbeli. Gorje vam pismarji in farizeji, hinavci, enaki ste pobeljenim grobom, zunaj lepo beli, znotraj pa polni mrvaških kosti in vsakovrstne gnjilobe. Gorje vam pismarji in farizeji, hinavci, ki dajete od mete, janeža in kumine desetino, opuščate pa, kar je važnejše v postavi — pravico, usmiljenje in vero, pravi Kristus. Allahu ekber, dragi Kara-Mustafa! In saecula saeculorum.

V Vuzenici so različne vrste nemških junakov. Jedni napadajo mirne ljudi po dnevi, n. pr. pri ribljenju, drugi so že bolj zavratni, počakajo raje po noči kje na samem in planejo kakor risi na svojega nasprotnika. Zopet drugi čutijo otroško veselje, če morejo poštenjšim potom kot so sami, postreči z zarjavlim nožem ali pa z vilicami, ki se kar bliščijo od zelenega volka. Le veselje se svojih junaštev, neotesanci, toda bodite uverjeni, da se bodo naposled drugi smejali. Masla imate kar na cente na glavi in zadnje pasje dni navadno solnce najhuje pripeka; pazite, da se vam nenadoma ne raztopi vse!

Iz Vuzenice. V sredo 17. t. m. zvečer je prvič zasvetila električna luč po našem trgu; gotovo bode ta dan ostal vsem v nepozabnem spominu, ter gre za ta časten napredek našemu rodoljubnemu podjetniku, g. inž. Fr. Paherniku tem večja hvala, ker se je imel od započete pa do izvršene napeljave neprehoma boriti z velikimi težkočami. A tudi sedaj se še pojavljajo nekatere dvomljive prikazni in žalostne figure, katere nevedne tržane hujskajo, češ da nima g. Pahernik niti polovice od tega, kar zahteva za razsvetljavo, pravice računati. Da pa to podlo ščuvanje zoper g. Pahernika izvira le iz gole zavisti in onemogle jeze, ali pa iz duševne revščine, sledi iz tega, da: 1. niti g. Pahernik niti kateri drug njegov pooblaščenec ni govoril napram odjemalcem o tako nizkih cenah, kakor so si izmislili ti junaki-veternjaki; 2. so cene, katere je g. Pahernik doletel za razsvetljavo, v primeri s ceno marnberške občine, daleko ugodnejše, da ne govorim o kvaliteti tvarine. — Torej le lepo tiho, gospoda, sicer se vam bodo na drugi način zamašila usta.

Iz Velenja. Kakor znano, je okrajni zastop cesto od Velenjskega trga do mosta na okrajne stroške razširil; na prostoru, v kolikor se ga za cesto ne rabi, bi menile biti nasajene cvetlice in drugo parku podobno grmovje, tako je bilo vsaj od okrajnega načelnika obljubljeno. Dejanski je pa ta prostor dosegel popolnoma drug namen. Bizjakov atek so napravil na njem lesno skladišče, drugi tržani pa zlagajo tam drugo šaro, tako da si lahko tam ob razmetanih lesnih hlodih po noči noge polomiš. Okrajni zastop pod Špenk-Cuzeljno komando je dotični svet od Bizjakovega ateka za drag denar kupil, mu kozolec brezplačno prestavil, mu vso delo za dober zaslužek prepustil, za nameček so mu pa okrajni odborniki delež kupljenega zemljišča za plot podarili nazaj brez vsake odškodnine in končno še ima tamkaj lesno skladišče. Cela ta transakcija stane okraj nad 8000 K. Tako je klerikalno nemškntarsko gospodarstvo; Bizjakova frajla se pa vozijo v Wolfsberg itd. hajlat. In ta Hans Hartriegl pa kmete farba, kako jim njegova stranka pomaga. Omenim še, da okrajni odbor za druge najpotrebnejše reči, kakor za popravo cestnih jarkov v šoštanjski okolici nima drobiža. Heil Špenk-Cuzelj.

Iz Šmartnega pri Slovenigradcu. Pri volitvi občinskega odbora v Šmartnem p. Sl. G. dne 8. t. m. je sijajno zmagala napred. stranka; klerikalci se volitve niti udeležili niso. Iskreno častitamoi.

Mariborski okraj.

Ruška kočja vabi svoje prijateljice in prijatelje na prijazni sestanek dne 4. septembra. Isti dan bode maševal pri Sv. Anehu č. g. dr. Medved. Planinke in planinci! Pridite v velikem številu, da si prijateljsko stisnemo desnici na zeleni trati, v senci košatih hojk. Planinski pozdravi!

V Ljubljani pri Mariboru smo praznovali cesarjevo osemdesetletnico prav slovesno. Na pred-

večer je bila vsa vas razsvetljena, zjutraj nas je zbudila vrla vrhovdolska godba, ob osmih se je vršila slavnostna služba božja, a potem je pogostil g. župan Julij Robič na mičnem vrtu svoje gostilne vse učence naše šole. Mladina se je ob prijetnih zvokih godbe prav srčno razveseljevala in gotovo nikdar ne bode pozabila tega lepega dne. Zato hvala vsem prijateljem in dobrotnikom malih, najiskrenejša zahvala pa blagemu g. županu Robiču, ki je žrtvoval mnogo truda in blaga v ta vzvišeni namen!

Iz Maribora. V nedeljo, dne 21. t. m. se je poročil v frančiškanski cerkvi gospod Ivan Tomažič, nadzornik prve »Česke« z gđ. Marico Paserjevo. Vrlemu Slovincu in sokolu krepak »na zdar!« in obilo neskajlene sreče.

Iz Maribora. Pevski kvartet kluba »Narodni Pipec« je g. Tomažiču in njegovi nevesti zapel v soboto zvečer ljubko podoknico. Dejstvo, da ga bratje pipčari, kakor bratje »Sokolci« ljubijo in cenijo.

Iz Maribora. Ali ste slišali? — Klub »Narodni Pipec« priredi na dan 11. septembra v zgornjih prostorih Narodnega doma veliko slavlje! Nekaj izvanrednega. Na vsopredu je koncert, petje, gledališka igra, ples. In kak koncert?! — »Glasbeno društvo« sodeluje, gospa Družovičeva nastopi v solospelih, pevski kvartet poje in gledališka igra: »Ne zapeljuj«, dvodejanka se je spisala nalašč za to prireditev. In potem ples. Prav domač in zabaven večer bo to. Mala dvorana v »N. D.« bo na ta dan spremenjena v japonsko kavarno, kjer bodo mične Japonke prodajale kavo, vino, šampanca, sladkarije itd., kdo bi vse naštel. »Pipec« je zaradi tega že v dogovoru z japonskim dvorom in Mikado je tej prireditvi zelo naklonjen. Bilo bi torej zelo lahkomisljeno, če bi Slovenci iz mesta in okolice in tudi od drugod izostali.

Umrla je v Račah 74 letna Barbara Mešl, mati tamošnjega gostilničarja in posestnika Mešla.

Nesreča vsled prehitro vozečega avtomobila. V petek opoldne se je peljala iz Maribora proti Leiteršpergu na enovprežnem vozičku posestnica Šuta s soprogo poštnega uradnika Ferlana, ki je imela s seboj dva mala otroke. Nasproti se je pripeljal tovarnar Wetzler iz Gradca. Ker je Wetzler preneglo vozil, se je konj splašil in zvrnil voz. Šuta je dobila pri tem rano na desnem očesu, jeden od Ferlankinih otrok je pa vsled težke rane na glavi nezavesten obležal. Pa se še avtomobilisti pritožujejo, da jih ljudje ne marajo!

Ponesrečen uradnik Južne železnice. Minulo soboto zvečer se je zamudil železnični uradnik v Breznem Franc Hanzliček do 12. ure ponoči v gostilni gospe Grögl. Ko je šel domu, je padel z nekega železničnega mosta 8 m globoko. Zjutraj ga je našel železniški čuvaj Gradišnik nezavestnega. Pripeljali so ga v mariborsko bolnišnico, kjer se je dognalo, da si je strl lobanjo in desno roko. Ostal bo težko pri življenju.

Z mlekom zastrupljeni. V Laporju se je zastrupilo pri pos. Mastinšku šest članov rodbine z uživanjem pokvarjenega mleka. Došla je še pravočasno zdravniška pomoč, ki jih je rešila.

Camile grof Cavour.

Dne 10. t. m. je minulo 100 let, kar je bil rojen največji državnik in ustvaritelj današnje mogočne Italije, Cavour, v Turinu na Sev. Italijanskem. Posvetil se je vojaški službi. Z boleštvom v srcu je gledal, kako je bila njegova domovina raztrgana. Postal je član sardinske zbornice, l. 1850. trgovski in mornariški minister, l. 1851. pa finančni minister. Njegov cilj je bil: osvoboditev in zedinjenje Italije. Zato je skušal osamiti Avstrijo in pridobiti proti njej druge države. Tako je prišlo do za Avstrijo nesrečne vojke l. 1859. Sistematično je delal na to, da so se posamezne pokrajine spajale s Sardinijo, in že 1861. je užival srečo, da je mogel proglasiti Viktorja Emanuela za kralja Italije. To je bilo 14. marca, a že 6. junija tistega leta je Cavour umrl.

Ljutomerski okraj.

Iz Radgone. V Slovenski gorci so dobili fantje 3 cigane ravno pri »delu«; kradli so ponoči kokoši. Dva cigana sta zbežala, tretji pa se je poskusil s krampom braniti. Fant Klekl pa mu je yzel kramp in ga vrgel na tla, kjer so ga fantje zvezali in držali, dokler ni došel proznik.

Jesenska dirka v Ljutomeru se vrši dva dni in sicer v nedeljo 28. in v ponedeljek 29. avgusta.

Iz Zgornje Radgone. Tukajšnjemu sodišču se je pred kratkim javil 36letni Breznik in priznal, da je zabodel trikrat z nožem nekega fanta. Po priznanju pa mu je najbrž postalo žal. Prosil je sodišče, da sme na stran. Na stranišču pa jo je popihal skozi okno in ga do sedaj še niso dobili.

Iz Ljutomera. Prijetna dolžnost nam je, zahvaliti se iskreno vsem, ki so pripomogli k tako lepemu moralnemu in gmotnemu uspehu naše sokolske slavnosti z dne 7. avgusta t. l. K moralnemu uspehu pripomogle so največ sestre sokolice iz Varaždina z njih elegantnim proizvajanjem posameznih vaj, domači pevski zbor z br. Zacherlom na čelu s svojim preciznim prednašanjem nekaterih pesmic ter g. Fran Serajnik s svojo izborno narodno godbo središko. A k gmotnemu uspehu pa so kot vselej tudi letos največ pripomogle naše narodne dame s svojim sodelovanjem v različnih šotorih. Neumorno in neutrudljivo stregle so ga. dr. Grossmanova, gđ. Elza Repičeva, Jetica Škrlečeva in Mina Zagarijeva v jestvinarni, ga. Kocuvanova, gđ. Olga Cvahtejeva, Mara Kocuvanova in Angela Karbova v kavarni, gđ. Vikica Repičeva in Olga Lahova v cvetličarni ter ga. Veselčeva in gđ. Mika Karbova pri srečolovu. Obilo truda imele pa so tudi pri razprodavanju konfetov itd. gđ. Marica in Tončka Čagranova, Pavlina Repičeva in druge. Ker ni mogoče vseh navesti, ki so si pridobili za dobro uspešno slavnost kakih zaslug, izrečemo kratkoma iskreno sokolsko zahvalo vsem ki so se za to našo prireditev trudili in žrtvovali. — Na zdar! — Odbor »Murskega Sokola«.

Ptujski okraj.

Veltčane. Dne 23. avg. je bila ivanjkovska požarna bramba krščena v ognju. Ob 7. uri je med hudo nehihto tresčilo v Krampergerjevo viničarijo pri Jeruzalemu, župnije Sv. Miklavž. Čeravno je bilo to za marsikaterega gasilca do eno uro daleč, se je vendar navzlic vode in blata polnim klancem zbralo z nabrežno brizgalno v najkrajšem času 21 mož domače in dva hardeške požarne brambe na torišču ognja. Vsled vztrajnega dela in spretnega vodstva se je posrečilo, da se je obranila lesena hiša, ki bi sicer zgorela do tal in da niso pogorela vrata v klet, kjer je bilo še nekaj polovnjakov vira. Iznosilo se je tudi viničarjevo pohištvo in rešila živina. Zgorela pa je preša, ki jo je strela vžgala, in precej posode v njej. — Pohvalno moramo omeniti gospodično učiteljico od Svetinj, ki je do odhoda gasilcev nalivala vodo.

Imenovan je suplent Artur Stiebler za pravega učitelja na ptujski deželni gimnaziji.

Neprevidni starši. Zakonska Škrinjar v Zavreču pri Ptujju sta odšla z doma in pustila 3 letnega otroka samega doma v sobi. Otrok se je igral z vžigalicami in zažgal. Gosp. Ulm je sicer razširjenje ognja preprečil, vendar pa se je otrok že tako opekel, da je umrl.

Kaj vse napravi pljanost. Gostilničar in posestnik Habjanič v Kicarju pri Ptujju je že dalje časa sem hudo popival in potem doma nečloveško razsajal. Zadnji čas pa je postalo to razsajanje vedno hujše, tako, da mu je 18. t. m. ušla žena. Zadnjo nedeljo zjutraj pa je skušal posiliti svojo 16 letno hčer. Dekle se ga je v obupnem boju ubranilo in ušlo napol nago k sosedom. Potem je Habjanič zaprl vsa vrata, zažgal hišo in se podal v klet, kjer se je z revolverjem ustrelil. Sosedje so komaj rešili živino iz gorečega poslopja, katero je ogenj razdejal do tal.

Pastirji proti avtomobilistom. V graški »Tgp.« se pritožuje nek avtomobilist, da so nastavili pastirji pri Sv. Lovrencu na Dr. p. na cesti dva noža in ju utrdili s kamenjem, tako da bi morala prerezati gumijeve obroče na avtomobilu, ako bi ju avtomobilist pravočasno ne opazil. Avtomobilist pravi, da ima kmečko prebivalstvo sploh antipatijo proti avtomobilom in da jih spravlja v vse mogoče nevarnosti. — Nikakor ne odobravamo surovosti proti avtomobilistom in zahtevamo, da se jih strogo kaznuje; ali strogo naj se kaznuje tudi tiste avtomobiliste, ki se vozijo z največjo naglico tudi skozi obljudene kraje in se nič ne zmenijo za nevarnosti, v katere spravljajo ljudi in živali. Ako se zgodi kaka nesreča, potem pa jo ti junaki navadno junaško odkurijo. Potem se ni čuditi, da tudi kmečko ljudstvo ni ravno preveč navdušeno za avtomobiliste.

Kmet bral društvo na Polenškaku priredi v nedeljo, dne 28. avgusta 1910 po večernici v prostorih nar. šole na Polenškaku narodno veselico s petjem in igro »Trije tički«. — Pri veselici igra domača godba. Prosta zabava v gostilni gosp. Soreja. K obilni udeležbi vabi odbor.

V Haložah kažejo nekateri vinogradi prav lepo; vinogradniki upajo ponekod celo na polovico navadnega pridelka. Vinske cene so poskočile na 48 do 50 vin. liter.

V Stopčan pri Rogatcu si je g. drž. posl. dr. Ploj osebno ogledal škodo, katero je povzročila toča. Ukrenil bo vse potrebno za podporo.

Podpore za ptujski politični okraj. Dne 17. t. m. je imel pomožni odbor za ptujski, ormoški in rogaški okraj, v posvetovalnici ptujskega okrajnega glavarstva sejo, katero je vodil g. komisar Fr. Lubeč. Razdelile so se na občine, ki so lani trpele po toči in

vsled poljkih miši škodo, denarne podpore. Vsled vsled poljskih miši škodo, nedarne podpore. Vsled ka gora 600 K, Dobrina 420 K, Žetale 620 K, Kočice 630 K, Čermožiše 450 K. Občina Nadole dobi znatno podporo vsled lanske toče. Radi podpor glede letošnje toče v rogaškem okraju e vršijo nujnim potom potrebne predpriprave. Na ptujski okraj se še je določila državna podpora občinam, katere je lani dne 12. junija in 3. avgusta zadela toča. Ker je tudi dežela dala 5000 K podpore za one, ki so lani v ormoškem okraju dne 24. julija imeli točo, se je tudi ta podpora primerno razdelila.

Iz Vurberka. (V pozdrav dr. Korošcu.) Moralo bi se tudi reči: državnemu in deželnemu poslancu; ali tega imena mu shoraj ne moremo privoščiti, ker si ga še dosedaj ni zaslužil. Gospod urednik, prosim, zakličica posluh bralcev narodnih časnikov kakor tudi drugih. Vse stranke so slišale pred letom, kaj je bilo krika in vika, prošelj in tudi groženj takrat, ko so bile deželnozbornske volitve, da bi tudi delavci, obrtniki in tudi mali posestniki volili Korošca kot zastopnika nas siromakov. Ali kaj imamo sedaj od tega? Nič. Ni še bilo slišati, da bi ta naš odrešenik z najmanjšim prstom ganil za to, kar bi bilo nam siromakom in našemu ubogemu ljudstvu v korist. Ja, moji dragi. On vendar niti ne utegne priti in vprašati: zakaj ste me za poslanca izvolili? Ali vprašati: vam je predobro šlo, da ste sami sebi šibo spletli? Zakaj bi pa hodil k nam, saj on je dobro plačan, kaj še potem treba. Je vendar boljše se po Dunaju po Pratru voziti in z židovkami neumnosti uganjati, kakor pa iti k svojim volilcem ter jim naznaniti, kaj se lahko doseže ali kaj ne. Vsak dosedanji poslanec je še prišel k svojim volicem, dr. Korošca pa ni od nikoder. Ali je že umrl ter se že v peklu pokori ali ga je sram, da še ni nobene zinil za nas siromake ali bo menda preveliki gospod, da bi se kaj potegoval za nas uboge pare! Ker je že nekoč na nekem shodu rekel, da je dobro za kmeta, kaj v razoru zraste, za siromake potem misli, da bo že na vratniku veljalo, zato pa se je nam samo obljubilo, pa nič storilo. Da bi se vsaj polovico ali četrt storilo, kaj so nam obljubovali, bi bili zadovoljni, celo nič je pa vendar premalo. Obljubilo se nam je, da se bo skrbelo za stare in onemogle delavce, pa še beračit ne smejo. Če toča, mraz, suša vzame kmetu poljske pridelke, no, kmet še dobi vsaj nekaj podpore; kdo pa da ubogemu viničarju kaj v pomoč? Kmet dandanes pri nas plača 30 do 60 vinarjev na dan dne, kako potem hoče en siromak živeti, posebno kateri ima ženo in še otročiče? To, kar na dan zasluži, stane en kilogram moke; biti pa bi še morala sol, obleka, obutev itd. Kaj je pa s kruhom, če si ga ni iz česa napraviti? Za kupiti pa ni, ker hleb, ki je vreden 10 vinarjev, stane 40 vinarjev. Ali tudi tu ni pomočka? Gospod dr. Korošec! Pridite, vsaj enkrat se prikažite ter nam povejte, kaj ste že vse dosegli za nas, mi smo si zastopnika volili, da bi nam pomagal v sili, in sila v tej draginji je skrajna. Ali naš poslanec spi kralj Matjažovo spanje? Če res nočete nič storiti za nas, pa vsaj drugemu prepustite in se ne vsiljujte zraven samo zato, da bi po nevrednem prejeli malo letno plačo. Vi pa vzemite v roko brevir in rožni venec ter se poprimite redno svojega poklica. Tudi tisto bo vam nekaj neslo; in lepo čuvajte, da ne bo vera v nevarnosti. Prišle bodo še enkrat volitve; takrat bomo obračunali, kaj ste storili za nas. Na svidenje! — Več delavcev.

Konjiški okraj.

Iz Konjic. 16. t. m. zvečer je udarila strela v kolec pos. Zormana. Požarni brambi se je sicer posrečilo rešiti bližnja poslopja, vendar znaša škoda 6.000 K. — V okrožju dveh ur od Konjic je tisti večer strela trikrat udarila. — 17. t. m. zjutraj smo videli v smeri proti Slov. Bistrici goreti neko hišo.

Umrli je v Konjicah upokojeni hlevar kneza Windischgrätz, g. Friderik Evers. Pokojnik je bil iz Virtemberskega in se je udeležil nemško-francoske vojne l. 1870/71, pozneje pa bosanske okupacije.

Gospodarski paberki.

Kako bomo gnojili oziminam?

Bliža se zopet čas setve in skrbeti je treba, da nam za prihodnje leto ne bo zmanjkalo kruha. Ta pa je podlaga človeški hrani in kako je hudo, kjer ga ni, ve le oni, ki je kruha že stradal. Torej bodi naša največja skrb, da si ne bomo sami krivi, če nam naša žitna polja ne rodijo obilnega sadu. Da setev, oranje in ves naš trud ne bo zaenkrat, je treba v prvi vrsti skrbeti, da dobi polje izdatne hrane, kajti tudi zemlja ne more vedno le dajati, ampak mora se tudi zalagati z zakladi, da daje obilne obresti.

Znano je vsakemu kmetovalcu, da zahteva pšenica zelo dobro zemljo, dočim je rž glede zemlje bolj skromna; da je pa treba obem rastlinam tudi gnojiti, tudi ne bo nikdo zanikaval. Gnoji se oziminam navadno z domačim ali hlevskim gnojem, toda s tem gnojenjem se ne spravi v zemljo nikdar toliko hranilnih snovi, kolikor jih ena žetev iz zemlje vzame. Če se pomisli, da je v 1000 kg dobrega hlevskega gnoja le približno 4—6 kg kalija, 2—3 kg fosforove kisline in 4—5 kg dušika, tedaj bi se morala spraviti na njivo ogromna množina hlevskega gnoja, da bi zadostila popolni potrebi zemlje. Že samega kalija porabijo ozimine na 1 hektarju okrog 40—60 kg, potem še približno isto množino fosforove kisline in dušika.

Ker hlevskega gnoja nima nikdo v preobilni množini na razpolago, nam bodo torej umetna gnojila prav dobrodošlo nadomestilo in vrh tega še si

prihranimo z umetnim gnojenjem mnogo dela in truda. Za 1 hektar = 1³/₄ orala je treba: 150—200 kg kalijeve soli, 500—600 kg Tomasove žlindre in 150 do 200 kg čilskega solitra.

S tem gnojenjem dobi zemlja 60—80 kg kalija, približno 80—96 kg fosforove kisline ter 22—30 kg dušika. Preračuna sedaj vsakdo lahko sam, koliko hlevskega gnoja bi potreboval, če bi hotel z njim spraviti ono množino hranilnih snovi v zemljo.

Glede porabe umetnih gnojil je sledeče pomniti: S čilskim solitrom se gnoji deloma v jeseni, deloma v spomladi. V jeseni se naj potrosi le ena tretjina vse množine in sicer hitro, ko je prišla setev iz zemlje, ali pa tudi pri setvi. S tem dosežemo, da ozimine hitro rastejo ter do zime dovolj okrepijo. Če so ozimine ob nastopu zime krepke, tedaj jim zimski mraz ne more tako lahko škodovati in zato dosti boljše prezimijo. Ostala množina čilskega solitra se pa potrosi prihodnjo pomlad po vrhu in sicer v dveh deležih. Pri tem pa se naj pazi, da se trosi čilski soliter ob času, ko so rastline suhe, ker na mokrih čilski soliter obvisi ter jih lahko osmadi.

Kalijevo sol pa pomešamo s Tomasovo žlindro in ta zmes se naj, če mogoče, podorje kakih 14 dni pred setvijo. Lahko pa se seveda gnoji tudi kratko pred setvijo, da celo pozneje po vrhu se še sme gnojiti. Zimska vlaga bode hranilne snovi že v zemljo sprala.

Če se pri gnojenju le eno zgoraj navedenih gnojil izpusti, tedaj gnojenje ni popolno ter ne more prineesti pravega uspeha, ker hrana rastlin ni popolna. Kdor bo gnojil tako, kakor je tu navedeno, je lahko dobička gotov, če vremenski uplivi ne bodo nasprotovali. Zoper naravo pa se človeška moč ne more bojevati.

Na kranjski kmetijski šoli na Grmu se prične celoletna in zimska šola novembra meseca. Za kranjske mladeniče je razpisanih 20 prostih mest. Plačujoči učenci plačujejo v letni šoli 300 K na leto, v zimskem tečaju pa 150 K. Prošnje za sprejem in za ustanove je poslati ravnateljstvu imenovane šole do 15. sept. t. l. Tam se dobe tudi natančnejša pojasnila.

Tržne cene.

Dne 18. avgusta 1910.

Jabolka (mala srednja vrsta)	K 16 do K 32;
	pada;
namizna jabolka	K 30 do K 40;
	se drži;
hruške	K 50 do K 80;
	se jako iščejo;
grozdje (črno ogrsko)	K 50 do K 60;
	mealo;
„ (rudeče in belo)	K 80 do K 100;
„ (pasatuti)	K 90 do K 110;
	slab in se iščejo boljše vrste;
paradižnice	K 20 do K 24;
kumare	K 8 do K 10;
čebul	K 9 do K 11;
krompir (rudeč)	K 8 do K —;
„ (rumen)	K 10 do K —;

Tržni položaj splošno ugoden.
(Avstrijska posredovalnica kmetijske prodaje na Dunaju).

Zadnji dopisi.

Poskus nečuvane volilne goljufije. Po dolgi dobi več kot šestih let se imajo vršiti spet enkrat pri Sv. Lenartu v Slov. goricah občinske volitve. Kljub vsem ogromnim darom »Südmarke« in »Schulvereina« se je obrnilo stališče tukajšnjih nemškutarjev jako na slabo. Zgodilo se je namreč, da so si pridobili Slovenci ravno v prvih dveh razredih premoč nad nemškutarji, v razredih, kjer niso glasovi tako poceni kakor v tretjem razredu. Razporejeni volilni imenik, katerega si je sestavila občina brez pomoči c. kr. uradov sama, pokazal je, da je razmerje združenih Slovencev proti nemškutarjem 7 proti 5, v drugem pa, da si držijo ravnotežje. Proti temu volilnemu imeniku, v katerem se nahaja med drugimi kot samostalen volilec drugega razreda občinska tehtnica, so vložili Slovenci pravočasno ugovor, in zahtevali med drugim izbris tega nepoosobljene volilca, na drugi strani pa združitev davka, kojega plačuje g. Genovefa Zabukošek. Da bi namreč prepredila premoč Slovencev v drugem razredu, vpisala je naša pravična občina polovico davka navedene gosp. pod ime Zabukošek, drugo polovico pa pod ime Grušovnik. Obe ti reklamaciji ter še cela vrsta drugih zavrnile so se kot »postavno« neutemeljene. Pač pa je dovolila reklamacijska komisija, obstoječa iz Jožefa Sedmineka, trgovca, Henrika Solaka, mesarja, Karla Živka, krčmarja, Janeza Žiberta, c. kr. penzioniranega strašmojstra ter državnopravnega funkcionarja in Franceta Zormana, peka, kot uradna oseba imenik popraviti sledeče:

Vedoma je sprejela kot volilca prvega razreda z davkom nič manje kot 210 K 60 v. nekega Karla Muhiča, brez posebnega bivšega peka, človeka, ki si celo leto ne zasluži toliko, kolikor je v tem imeniku navedeno, da plačuje davka; vedoma je pustila Vincencu Sarnicu ves njegov vpisani direktni davek po 1012 K 52 v. nedotaknjen in je vkljub temu ponovila še enkrat davek po 558 K 94 v. gori navedenemu zapopaden, ter vpisala kot drugega volilca prvega razreda Vincenca in Ivano Sarnic, na isti način je pustila Henrika Solaka v prvem razredu z 281 K 91 v. davka in vpisala tudi v drugi razred Henrika in Jožefino Solak z 132 K 43 v. Vedoma je pustila dr. Zirngasta v prvem razredu z 206

kron 60 vin. ter vpisala v tretji razred z že zapopadenim davkom po 40 K, a pod ime dr. Theobald in Marija Zirngast. Proti temu porine dr. Tipliča z 3201 K 60 vin., iz prvega razreda in ne sprejme v isti razred ravno tako g. Marije Aubl z 182 K 20 v. čeravno plačuje Solak sam samo 149 K 48 v. ter dr. Zirngast 166 K 44 v., ki sta pa zdaj volilca prvega razreda. Slovenskega volilca drugega razreda Franceta Rebernika z davkom 82 K 33 v. pa je ta lepo komisija sploh črtala, tako da še v tretjem razredu nima glasu. K temu še pride, da so v naglici svoje volilce kakor Janez Urbanič in Filip Živko z istim davkom vpisali kar dvakrat. To je storila reklamacijska komisija, komisija, v kateri sedi celo funkcionar državnega pravdnštva. Če se misli na tak način prigoljufati trilemu nemčurstvu še par dni življenja, je žalostno. Vendar je ta goljufija tako bedasta in neumna, da je nemogoče, da bi ji mogel dati svoj blagoslov za nemštvo še tako goreči birokrat. Na svidenje, slavna komisija, — kje, boste že videli.

II. izkaz prispevkov za spomenik bratoma Dr. Benjaminu in Gustavu Ipavcu. Darovali so: Karol Kveder, Šentjur 3 K, Malči Nendl'nova nabrala od Žalčanov 8 K 70 v, Emilija Jelovšek, Šentjur 4 K, Amalija Sket, 2 K, Albina Böhm, 2 K, Šentjurski pevski zbor, prebitek od Ipavčevega koncerta v Šentjurju ob j. žel. 70 K 89 v, dr. Juro Hrašovec, Celje 10 K, Juro Detiček, c. k. notar, Celje 20 K, dr. Jurtela, odvetnik, Ptuj 25 K, Marica Novak, poštarica v Šmihelu nad Pliberkom 3 K, Ignac Šijanec, učitelj v Gornjemgradu 2 K, dr. Benjamin Ipavic, zdravnik v Ljubljani 50 K, Jetica Škrlec za Slovensko pevsko društvo v Ljutomeru 10 K, Šentjurski pevski zbor prebitek Ipavčevega koncerta v Šmarju pri Jelšah 16 K 91 v, Posojilnica v Šmarju pri Jelšah 50 K, R. Stermecki, Celje 2 K, I. Zdolšek, naduč. v p., Celje 5 K, A. Jurca in sinovi, Ptuj 10 K, Robert Diehl, Celje 5 K, obitelj Šket, Dramlje 25 K, dr. Josip Serbec, Celje 20 K, Anton Kolarič, profesor, Ptuj 4 K, Mihael Levstik, Celje 2 K, Josip Schmoranz, nadzornik v Mariboru 2 K, dr. Ludovik Filipič, Celje 20 K, H. Schreiner, ravnatelj učiteljskega v Mariboru 5 K, I. izkaz 5 K 30 v, torej skupaj 907 K 50 vin. Vsem p. n. darovalcem se izreka javna zahvala ter se prosi za posnemalce. Prosimo še v novič da naj prirejajo čislana pevska in druga društva koncerte in veselice, rodoljubi in prijatelji mile slovanske pesmi pa naj zbirajo prispevke. Vsak najmanjši dar posameznika povzdigne ponos našega velikega dela in šteje naj si vsak zaveden Slovenec v posebno častno dolžnost biti uvrščen v imeniku prispevalcev za spomenik našima priljubljenima skladateljema bratoma Ipavcema! Pripravljalni odbor je tudi založil prav krasne razglednice s slikama bratov dr. Benjamina in Gustava Ipavca. Slike se naročajo pri blagajniku pripravljalnega odbora gosp. Janku Artmanu v Šentjurju ob j. žel. Pripravljalni odbor za spomenik slovenskima skladateljema bratoma Ipavcema v Šentjurju ob j. žel. 16. avg. 1910.

Josip Drofenig,
t. č. tajnik.

Franjo Kartin,
t. č. predsednik.

Kuhati ne znajo

to smo konstatirali vselej, ko so se postavile na mizo Pekatete, ki niso šle posebno v slast. Zahtevajte zastoj kuharsko knjigo pri tvrdki Prva kranjska tovarna testenin v Il. Bistrici.

Sprejme se takoj

211 2-1

prodajalka

v trgovino z mešanim blagom. Plača 30 K mesečno.
Anton Krichbaum, Oplotnica.

Prodata se

2 sokolska kroja

prav po nizki ceni. Kje pove upravništvo
„Nar. Lista“.

213 2-1

Proda se

posestvo z enonadstropno z opeko krito hišo, v kateri se nahaja gostilna; prostor je tudi za mesarijo. Hiša je tik farne cerkve, s 7 sobami, 3 kuhinjami in celim gospodarskim poslopjem, vse v dobrem stanju in tudi z opeko krito. K posestvu, katero je 10 minut od hiše oddaljeno, spada 14 oralov zemlje, obstoječe iz travnikov, njiv in gozda. Nadalje se proda tudi mlin, kateri je na Ščavnici in ob okrajni cesti. Natančnejša pojasnila daje lastnica **Marija Trstenjak**, posestnica, Sv. Jurij ob Ščavnici, blizu Radgone, katera prosi, da se njej prej naznani predno pride kdo posestvo si ogledati.

212 2-1

Edini najboljši

gumijevi traki

za cepljenje trt se dobijo v Zvezni trgovini v Celju.

Ugodna prilika! Kupci pozor!

Lepo arondirano posestvo, z gostilno in mesarsko obrtjo, v Ponikvi ob j. ž. se želi takoj lastnoročno prodati. Poslopje je vse v najboljšem stanju krito z opeko, tik poslopja je sejmišče, ki je lastnina k tej hiši in je 6 letnih sejmov, tik je tudi nova Jubilejna šola. Proda se zelo pod ugodnimi pogoji, kupci naj se oglašajo 2—3 dni pismeno naprej, da pričakujem osebno iste doma. Ivan Zdolšek.

204 3-2

478 7-7

Veletrgovina z železnino

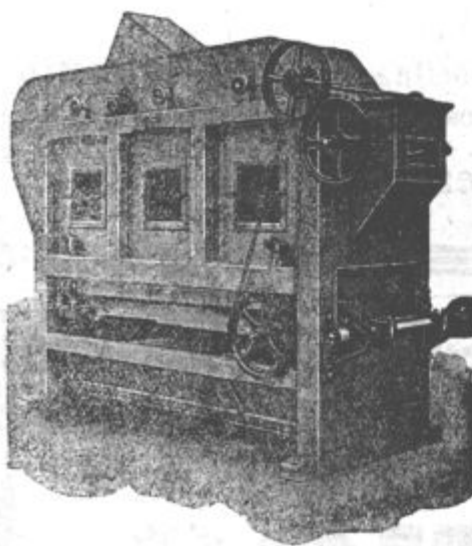
„Merkur“

Peter Majdič, Celje
se priporoča.

IOS. ČRETNIK

izdelovatelj umetnih mlinov in žag, kakor tudi mlinov za rabo na roko, z gepljem, vodno in parno silo v Št. Jurju ob juž. žel.

Krasne reference!

Krasne reference!

Izdelujem načrte, proračune in prošnje za stavbena dovoljenja brezplačno.

Učenec

ki ima veselje do pekarske obrti, se sprejme pri **Aloju Kainihu, pekarju v Hočah pri Mariboru.** 14 dnevna preskušnja. — Pošten in marljiv dečko dobi hrano in stanovanje ter tudi obleko. 207 3-1

Prilika za nakup!

Tovarna mi je po požaru izročila v razprodajo nepoškodovano blago, mnogo tisoč komadov

težkih flanelnih odev

krasnih modnih vzorcev in barv, obrabljene, imajoče popolnoma neznatne, komaj vidne madeže le od vode. Te odevje so primerne v vsaki boljši hiši za pokrivanje postelj in odevanje, so zelo fine, tople, 190 cm dolge in 185 cm široke. Pošiljam zbirko 4 finih, gospodarskih odev za 10 K, 3 finije flanelove odevje za 9 K, in 2 kosa najfinjših flanelnih odev za 9 K. Nadalje imam v zalogi veliko zbirko zelo krasno zbranih snovi za obleke, popolnoma brezmadežnih, v dolžnosti od 30—35 m; dobijo se tudi delni kosi po 4 do 10 m za 13 K. — **Rudolf Dušek**, tovarniška zaloga odev Náchod na Češkem. Za neugajoče vrnem denar. 171 6-5

Na prodaj

je zemljišče, tričetrt ure od Maribora, v kat. občini Vodole, občina Karčevina, v obsegu 17 oralov, 2 orala vinograda z amerikauskim nasadom, 2 orala hoste, njive, travniki in lep sadonosnik, hiša z gospodarskim poslopjem, živina in vse potrebno. Ponudbe na **Josipa Serneca**, posest. sina, **Gradiška p. Pesnica.** 116

Ostanki

parhasti za ženske obleke po 20 m, trpežni 10 K, zelo močni 12 K, posebno fini 14 K; platna po 20 m, močnega 8 K, zelo trpežnega 9 K, posebno močnega 11 K, razpošilja **na rodna veletrgovska hiša**

R. Stermecki v Celju

L. 1911

Ne odlagajte z naročili

na reklamne koledarje za l. 1911, ker so pozneje navadno vse najlepše številke razprodane. — Zahtevajte vzorce v Zvezni trgovini v Celju, katere Vam pošljemo franko proti franko vrnitvi.

L. 1911

Iv. Jax & sin, Ljubljana

336 52-13

Dunajska cesta šte. 17

Priporočata svojo bogato zalogo

šivalnih strojev
za rodbino in obrt.

Pisalni stroji „Adler“.

Vozna kolesa.

Ceniki zastonj in franko.

297 — 22

Šubičeva slika

Franceta Prešerna

ter Groharjev

∴ Primož Trubar ∴

v okvirju ali brez okvirja se dobita v Zvezni trgovini v Celju. Velika zaloga najrazličnejših svetlih in modernih slik. Portreti slavnih pisateljev, muzikov itd. Ceniki na zahtevo franko.

Poštno hran. račun št. 54.366.

— Telefon št. 48. —

Najboljša prilika za sigurno štedenje je plodonosno vlaganje gotovine pri denarnih zavodih, ki nudijo najugodnejše pogoje.

„LASTNI DOM“

registrovana kreditna in stavbena zadruga z omejeno zavezo v Gaberju pri Celju

Pisarna je v Celju, Rotovške ulice št. 12

Uradije se vsak dan razen nedelj in praznikov od 8.—12. ure *** dopoldne. ***

sprejema hranilne vloge od vsakega, je član zadruga ali ne, na tekoči račun ali na hranilne (vlože) knjižice in jih obrestuje letno po

Hranilne knjižice drugih denarnih zavodov sprejema kot gotov denar, ne da bi se obrestovanje prenehalo. — Rentni davek plačuje zadruga in ga ne odteguje vlagatelj tako da dobijo na leto celih 5 K od naloženih 100 K. — Posojila daje proti 6% obrestovanju na osebni kredit, proti zastavljenju vrednotic, dragocenosti ali nepremičnin na menice ali dolžna pisma. — Odplačuje se na račun ***** glavnice in obresti v mesečnih ali v posebej dogovorjenih četrt — oziroma polletnih obrokih *****

pet od sto (5%)

Gramofon za 3 K

na mesec dobi lahko vsakdo s 6 ploščami in 200 iglami vred za 36 K; gramofon je izvrsten, torej nobena igrača; jamstvo 2 leti. Ravno kar so izšle nove velike slovenske plošče, komad po 3 K; istotam se dobijo nove plošče od 2 K do 6 K ter najboljše igle 1000 po 1'80, 2 in 3 K, kakor tudi vsi večji gramofoni po jakó znižanih cenah; stari gramofoni in drugi godbeni automati se zamenjajo za nove gramofone. Za 4 stare plošče damo eno novo. — Prosimo zahtevajte cenike.

Zinauer & Co., Sv. Jakob v Slov. gor.

Najboljše se dobi le pri nas!

Zelo ugoden nakup 145 15-14 40 metrov ostankov.

Cefir, voile, flanele in drugo pralno blago, zelo lepo, sortirano, v dolgoti 1—8 m razpošilja po poštne povzetju za 18 kron franko dobroznana razpošiljalnica

V. J. Havlíček a bratr v Pobebradech (Česko.)
Od ostankov se vzorci ne razpošiljajo. — Vzorci modnega blaga in manufakture z nizkimi cenami razpošiljamo franko.

Najboljši češki nakupni vir.

Ceno posteljno perje:

1 kg sivoga, dobrega, puljenega 2 K; boljšega 2 K 40 h; prima polbelega 2 K 80 h; belega 4 K; belega, puhastega 5 K 10 h; 1 kg velefinoga, snežnobelega, puljenega 6 K 40 h; 8 K; 1 kg puha, sivoga 6 K; 7 K; belega, finoga 10 K, najfinjši prani puh 12 K. — Kdor vzame 5 kg, dobi franko.

Zgotovljene postelje

iz gostonitega rdečega, modrega, belega ali rumenega nanjinga, pernica, 180 cm dolga, 120 cm široka, z 2 zglavniki, vsak 80 cm dolg, 60 cm širok, napoljen s novim, sivim, jako stanovitnim puhastim postelnim perjem 16 K; napol puh 20 K; puh 24 K; same pernice po 10 K, 12 K, 14 K, 16 K; zglavniki 2 K, 3 K 50 h, 4 K. — Pernice 200 cm dolge, 70 cm široke K 13—, 14'70, 17'80 in 21—; zglavniki 90 cm dolgi, 70 cm široki K 4'50, 5'20, 5'70; podpernica iz močnega rižastega gradla. Razpošiljanje po povzetju od 12 K naprej franko. Dovoljeno je vzeti nazaj ali zamenjati franko. Za neugajajoče se povrne denar. — Cenovnik zastoj in franko. 456 50-3

S. Benisch, Deschenitz, šte. 773, Šumava, Česko

Lekarnarja A. Thierryja balzam

(obl. varovano.)

Edin pristen z nuno kot varstveno znamko.

Največjega učinka proti želodčnemu krču, napenjanju, zaslezenju, motejnu prebave, kašlju, prsnim in pljučnim boleznim, hripavosti. Izredno rane čisteče, bolečine tolažeče. 12 malih ali 6 dvojnatih ali ena velika specialna steklenica K 5—.

Lekarnarja A. Thierryja centifolijsko mazilo

zanesljivega učinka za oteklino, rane, ranitve, še tako stara vnetja. 2 škatlici K 3'60. Naslov: **Lekarna pri angelu varhu**

A. Thierry v Pregradi pri Rogatcu.

Dobiva se v skoro vseh lekarnah.

315 18—15

Rafael Salmič

trgovina z urami in zlatnino v „Narodnem domu“ v Celju.

Velika izber novosti, zlatih in srebrnih verižic, priveskov, dolgih zaponk, zapestnic, uhanov, prstanov, gospodskih in damskih ur, nastavkov, jedilnih sprav, predmetov v novem srebru, optičnih predmetov i. t. d. Naročite cenike. Postrežba točna in solidna.

Nagrobne vence

v raznih velikostih in cenah s trakovi in brez trakov ima v zalogi

Zvezna trgovina v Celju.

Naročila se izvršujejo z obratno pošto. — Brzojavni naslov:

Zvezna trgovina, Celje.

Vinko Kukovec

stavbeni podjetnik in tesarski mojster,
lastnik parne žage na Lavi pri Celju
prevzame vsakovrstna

stavbena zlasti tesarska dela.